

PUTEREA DE TRANSFORMARE

[Fratele Branham și adunarea fredonează *Crede Numai*—Ed.]

² Ar fi cumva greu pentru oricine să se exprime într-un—într-un timp ca acesta, să spun cât de mult apreciez acest privilegiu să fiu aici în această dimineață, și—și în mijlocul vostru, să slujesc Cuvântul lui Dumnezeu, cu care sunt sigur că sunteți familiarizați. Și—și vreau să-i mulțumesc Fratelui Leo și Fratelui Gene, și vouă la toți oamenii, pentru această mare oportunitate.

³ Și în timp ce auzeam primul imn, până la ultimul, este ceva privitor la acel cântat, este o închinare care doar nu o mai găsești. Și este întotdeauna un mare privilegiu pentru mine când vin aici, cam o dată pe an, sau de două ori, să ajungi să te umpli cu acea bunătate a acelor cântări.

⁴ Și mă gândeam în această dimineață, când Fratele Leo a anunțat cântarea *Ei Vin Din Est Și Vest*, și la soția mea care o cânta asta când am plecat la . . . am lăsat-o pe ea și—și pe Billy și Rebekah, ca să încep această trezire mare, o inițiere a acesteia, adică, așa cum a străbătut națiunile. Și atunci mă gândeam, în timp ce mă uitam la acest grup de doamne drăguțe, cu aspect curat. Îmi amintesc că Meda era atunci una din ele, ea era o fetiță cu părul negru. Și acum ea este ca și mine, noi îmbătrânim și încărunțim, și timpurile noastre se scurg. Și încă cu această mare Nădejde, că vom fi din nou adunați împreună în El, unde nu va mai fi timp, bătrânețe, nimic care să ne împiedice sau să ne tulbure.

⁵ Nu cred că cunosc vreun loc care să fi văzut vreodată în viața mea, în mod special cu așa de mulți oameni, unde să fi fost așa de mulți Creștini buni cu această dragoste. Să nu lăsați niciodată să se stingă aceasta din mijlocul vostru. Doar țineți minte.

⁶ Obișnuiam să am o mică . . . zicala printre oameni. Numele soției mele era Hope; prima mea soție, mama lui Billy. Ei obișnuiau să . . . Eram noi trei atunci, aceea era Hope, și eu, și Billy. Ei obișnuiau să ne cheme, „Hope, credința, și dragostea.” Și așa se părea că aveam o credință robustă, parcă, în zilele acelea, să cred că acest Cuvânt era adevărat; și, ce Dumnezeu a făgăduit, El va face.

⁷ Și, dar, vedeți, „Cea mai mare dintre acestea este caritatea, este dragostea.” Cum a exprimat Fratele Leo în dimineața aceasta. „Dragoste! Unde sunt limbi, vor înceta. Unde sunt prorocii, vor eșua, Dar când caritatea, care este dragoste, întotdeauna va îndura.” Vedeți?

Dragă Mielule muribund, Cuvântul Tău prețios
 Nu își va pierde niciodată Puterea,
 Până când toată Biserica răscumpărată a lui
 Dumnezeu
 Va fi mântuită să nu mai păcătuiască.

De atunci prin credință am văzut izvorul
 Care rănilile Tale îl revarsă,
 Dragostea răscumpărătoare a fost tema mea,
 Și va fi până când mor.

⁸ Eu cred că nu este nimic mai mare decât dragostea. Și dragostea, dacă nu o putem exprima . . . Acum, noi putem spune că avem dragoste, noi doar o spunem. Dar când putem chiar să exprimăm ce am spus că avem, atunci o arătăm în noi înșine.

⁹ Acum noi nu suntem un popor perfect. Facem greșelile noastre. Facem lucruri care sunt greșite. Dar, vedeți, dragostea acoperă toate acestea. Noi vrem, când vedem greșelile noastre, să ne întoarcem și să ne cerem iertare unii altora. Da, așa sunt—așa sunt războinicii. Așa sunt, așa sunt bărbații și femeile care sunt cu adevărat curajoși. Orice om poate ieși pe câmpul de luptă, care are destul curaj să iasă acolo; dar când îi doborât, atunci se ridică și încearcă din nou, vedeți. Era o cântare care obișnuiau o tânără și un tânăr să o cânte în biserică, „Dacă cad sau dacă eşuez,” vedeți, „dacă cad, sau dacă eu . . .” Am uitat cum merge. „Lasă-mă să mă ridic și să încerc din nou.”

Iartă-mă, Doamne, și mai pune-mă la încercare
 încă o dată. (Vedeți? Vedeți?)
 Dacă cad sau dacă păcătuiesc, lasă-mă să mă
 ridic și să încerc din nou.
 Doar iartă-mă, Doamne, și mai pune-mă la
 încercare încă o dată.

¹⁰ Și cu până la o sută douăzeci de oameni aici împreună, ești menit să—să găsești lucruri uneori, vrăjmașul va veni printre voi, și prin mințile voastre, și—și începe *aceasta*, *aceea*. Opriți-vă doar când îl face asta. Gândiți-vă înapoi, gândiți-vă la această dimineață, gândiți-vă la timpurile când stați împreună în locurile Cerești în Cristos Isus.

¹¹ Unii dintre voi sunteți instalatori și unii sunt tâmplari și unii *aceasta*, *aceea*, și *cealaltă*. Vă frecați brațele cu lumea în fiecare zi, când sunteți acolo afară. Dar când vedeți acele lucruri, și apar ispите mari, doar aduceți-vă aminte de aceste locașuri, sacre unde ședeți împreună, cu unicul lucru care durează. Locurile voastre de muncă vor eșua, într-una din aceste zile. Sănătatea voastră va ceda. Chiar și viața voastră, aici pe pământ, va sfârși. Dar atunci *Aceea* nu va sfârși. Și dacă El este centrul tuturor lucrurilor, atunci haideți să ne focalizăm gândurile noastre la Stâlpul central, ce ne-a atras la aceasta.

¹² Vai, acest grup plăcut, de oameni cu aspect curat! Nu vreau să spun așa de mult despre îmbrăcămintea voastră. Hainele voastre sunt curate, desigur, și lucruri, fețele voastre. Mă gândesc aceste micuțe doamne de aici, nici măcar un strop de ruj pe nici una din ele; toate cu părul lung, tinere și în vârstă, de vârstă mijlocie și toate. Da. Vedeți? Ei bine, voi doar nu vă dați seama ce comoară aveți aici, vedeți, în acest serviciu mic de capelă.

¹³ Vreau să mulțumesc Fratelui și Surorii Shantz, de asemenea, și pentru acest privilegiu să fiu aici în casa lor. Și aceasta este casa lor acum, căci ei au vândut proprietatea lor, eu cred, în Canada, și au venit să sălășluiască cu noi. Noi nu mai avem averi pământeste. Noi suntem în căutarea unei Cetăți viitoare, al Cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu.

¹⁴ Și îi mulțumesc Fratelui Leo și Gene, pentru că au fost loiali, vedeniei care le-a fost dată când ne-am întâlnit de prima dată. Fără îndoială că ce el v-a spus de multe ori. Este ciudat, eu nu am văzut asta chiar așa. Știam că ceva era înainte. Când băiatul tânăr a venit la mine ca un . . . cu un vis care l-a avut despre o piramidă, stând în picioare în această piramidă. Și el s-a cățărat sus unde mă aflam eu, și eu stăteam într-o farfurioară, o farfurie, sau ceva ca o lumină.

El a spus, „Frate Branham, cum ai ajuns acolo sus?”

¹⁵ Și eu am spus, „Frate Leo, Dumnezeu trebuie să pună o persoană în această poziție aici sus.” Am spus, „Acum că tu ai văzut, întoarce-te înapoi la oameni și spune-le că tu crezi că este din partea lui Dumnezeu.”

¹⁶ Și puțin știam atunci când aveam un loc. Eu—eu îi iubesc pe băieți, și vroiam să-i pun într-o poziție unde să pot fi cu ei. Și ei au început să facă benzi. Dar, vedeți, în ceea ce mă privește, ei încă ar fi făcut benzi, din câte știu eu. Dar ce lucru și mai mareț a făcut Dumnezeu pentru ei, decât să facă benzi, vedeți. Aproape oricine poate face o bandă, care are priceperea să dea drumul la un casetofon, sau poate vinde. Dar necesită călăuzirea Duhului Sfânt să călăuzească împreună un grup mic ca acesta, în această dimineață, și să-i țină împreună în armonie și unitate, și încă să se țină strâns de Mesaj.

¹⁷ Dumnezeule, fie ca Tu—fie ca Tu să acorzi, acestor oameni, viață lungă aici pe pământ, fericire și bucurie, și apoi „să intre în bucuriile Domnului” la capătul drumului.

¹⁸ Noi acum suntem gata pentru o bătălie, Trâmbița trebuie să sune. Imnurile au fost cântate, acum vine Cuvântul. Mă gândesc, așa cum stau aici, că voi știți . . . Da, probabil că da.

¹⁹ Dar să aud aceste comentării ale acestor soldați tineri aici! Și eu îmbătrânind, și ascultând în jur, și credința și încrederea voastră, și ce a-ți depus pentru a crede Mesajul care—care mi-a fost dat de Dumnezeu. Acum, dacă nu ar fi fost din pricina voastră, Mesajul nu ar servi la nimic. Vedeți, este—trebuie să fie

cineva să Îl creadă. Și atâta timp cât Acesta vine de la Dumnezeu, va fi cineva care să Îl creadă, vedeți. Dumnezeu a făcut o cale. El, El a aplicat marea Lui economie așa, că, atunci când El trimite Ceva, există ceva acolo ca să întâlnească acel Ceva. Adâncul răspunde chemării adâncului. Este—trebuie să fie în acel fel.

²⁰ Îmi place cuvântul care l-a folosit Fratele Gene în rugăciune în această dimineață, „În prestigioasele Sale curți.” Mă simt așa când traversez acel pod de acolo să—să vin unde Dumnezeu este venerat și respectat. Și întotdeauna păstrați asta așa. Nu contează când vrăjmașul . . .

²¹ Acum amintiți-vă, nu uitați asta; Frate Leo și Gene, în mod special. Acum, credeți că Satan va lăsa asta să meargă înainte așa, fără nici o potrivnicie? Oh, nu. Sigur nu. El va zbura înăuntru, într-una din aceste zile, întocmai ca un vârtej de vânt. Dar când—când intră vrăjmașul ca un potop, Duhul lui Dumnezeu ridică un standard împotriva acestuia. Doar continuați să vă înălțați în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Prindeți-vă unul de celălalt. Țineți-vă de Dumnezeu. Căci, dacă vă iubiți unii pe alții, aceasta arată că voi îl iubiți pe Dumnezeu. „Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii, că sunteți ucenicii Mei, când aveți dragoste unii pentru alții.”

²² Și mă gândeam, cu un timp în urmă, „Ce cântat frumos! Ce voci frumoase! Ce grup frumos de bărbați și femei, soți și soții; tineri, bătrâni, și de vârstă mijlocie, șezând împreună aici.” Mă gândeam, „Ei bine, ei ar trebui să aibă asta jos în Prescott, ei ar trebui să fie jos acolo și ar trebui să aibă o mică transmisie radio în acest fel.” Apoi, vedeți, aceea nu ar fi chiar exact la ce i-a chemat Dumnezeu pe acești tineri să facă. Vedeți? Vedeți? Mireasa este chemată afară, vedeți, chemată afară, acum lucrarea mea este aici afară, să chem. Și atunci lucruri ca acestea, și unde vă colonizați împreună, și vă țineți, unde vreți să vă creșteți copiii, fiecare stând în veghere în fiecare zi, ca ochiul unui vultur veghind asupra micuților lor, astfel ca să nu . . . Dacă vedeți ceva greșit, atunci chemați acea persoană deoparte și rugați-vă pentru aceasta, și lucruri de genul acela. Păstrați-l pur, sfânt, așa ca Duhul Sfânt să poată avea un loc de vizitat.

²³ Lui Dumnezeu îi place să fie venerat. Și când voi Îl venerați, asta nu este chiar doar cântând o cântare așa cum facem noi, dar cântând-o în duhul de închinare, vedeți, atunci simțiți Duhul Sfânt revenind.

²⁴ Și văd mari tineri bărbați minunați aici, doar mă gândesc la ziua când acel grup de tineri șezând acolo, băieți tineri cu soțiile lor micuțe șezând lângă ei aici, și mari, bărbați aspri șezând acolo și doar plâng ca copilașii.

²⁵ Păi, priviți în ziua de azi, ei sunt afară aici pe stradă, trăind în adulter și murdăria lumii, și alte lucruri.

²⁶ Și să te gândești că voi puteți veni separat și să vă adunați așa, unde după cum a spus Psalmistul, „Iată ce plăcut și dulce este să locuiască frații împreună în unitate. Este ca uleiul de ungere care era pe barba lui Aaron, care a curs până la marginea veșmintelor lui.” Care, acel ulei de ungere . . . Care, voi știți ce a făcut uleiul de ungere, îl prezerva ca să meargă în Prezența lui Dumnezeu. Vedeți, el trebuia să fie uns cu acel ulei înainte să meargă în Prezența lui Dumnezeu. Și când frații pot locui împreună în unitate, este asemănat cu acel ulei. Noi atunci intrăm în Prezența Domnului, cu acea ungere a fraților împreună în unitate. *Uleiul* reprezintă „Duhul Sfânt.”

²⁷ Acum putem să avem doar un cuvânt de rugăciune înainte să intrăm în studiul Cuvântului.

²⁸ Tată Ceresc, cum a exprimat fratele nostru în această dimineață, intrarea în curțile prestigioase ale Domnului! Acum, Tată, ne dăm seama de acest grup de oameni de aici, și acum ceea ce se spun, pentru care va trebui să răspund în Ziua Judecății. Și aceștia sunt copiii Tăi. Binecuvântează-i, Tată, în mod continuu. Binecuvântează-l pe Fratele Leo și pe Fratele Gene. Fă ca ei să fie conduși de Duhul Tău Sfânt, ca să-i călăuzească pe acești oameni, în timp ce facem acest pelerinaj către apus. Și apoi, O Duh Sfânt al lui Dumnezeu, călăuzește-ne către Fiul. Acordă aceasta, Doamne.

²⁹ Frânge Pâinea Vieții pentru noi, prin Cuvânt. Și noi suntem . . . Acum suntem conștienți că suntem în bătălie acum. Ne punem pe noi piese de armură, aici afară pe acești soldați, cu care vor trebui să lupte, în ceasurile care sunt rămase în viață. Și mă rog, Doamne, ca Tu să pui fiecare piesă la locul potrivit unde aparține, unde ei să poată fi scutiți împotriva vrăjmașului ori când vine împotriva lor. Acordă aceasta, Doamne. Ne rugăm în Numele lui Isus Cristos. Amin.

³⁰ Acum, eu sunt cam încet în—în vorbire, pentru că eu sunt—eu nu sunt un slujitor instruit. Știu că aici sunt oameni care sunt deștepți, inteligenți, intelectuali, și au pus aceea deoparte, ca să vină acum și să se dea pe ei la o parte, în smerenie. Marele Pavel, apostolul, mă gândesc la cuvintele lui când a spus că, „Nu am venit la voi cu cuvinte înduplecătoare ale oamenilor, pentru că v-ați întemeia credința voastră în aceea, ci am venit la voi în puterea Duhului.” Vedeți, lucrurile mari care el știa că le avea, le-a pus deoparte. Și simt în această dimineață, ca oamenii de aici, ca Fratele Hughy și sora, învățător aici din câmpurile de misiune, și mulți dintre voi care sunteți cu adevărat inteligenți și deștepți; și eu—eu mă simt foarte mic să stau aici fără mai multă educație decât ce o am, înaintea voastră. Dar eu . . . Și atunci să văd că voi oamenilor, așa, vă—vă smeriți față de acele lucruri, lăsați la o parte, și ședeți jos și ascultați la o persoană care abia își cunoaște ABC-ul, aceea vă face să fiți oameni mari. Nu este

cel care își poate scoate umerii în afară, și se duce afară și. . . Este cel care se poate smeri.

³¹ Cred că, caracterul, este măsurat de. . . omul, nu cu mușchii de pe brațul său sau cu bătăturile din palmele lui, ci cu peticul din genunchii de la pantalonii lui unde s-a rugat. Eu cred că asta-i ce îl face pe om.

³² Acum vreau să citesc, în această dimineață, ceva din Biblie. Și mie îmi place Cuvântul. Vouă nu? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Acum noi ne-am închinat Domnului, și vom continua să ne închinăm Lui. Acum să ne închinăm Lui ca o—o Sabie tăietoare cu tăiș ascuțit, așa cum Aceasta se mișcă prin noi, ca să aflăm unde stăm.

³³ Și eu—eu stau, pentru că acesta este un loc în care simt că aș putea—aș putea învăța lucrurile pe care vreau să le spun în această dimineață. Și apoi, desigur, Fratele Leo și Gene, și ceilalți, se vor—vor exercita asupra lor, cum când plecăm, și vor scoate la iveală înțelesurile așa cum l-am auzit menționând atât de binevoitor în mesajul lui din această dimineață. Acea, el prinde aceea. Dar tu nu le poți spune așa de pe platformă sau pe acele benzi, dar, vedeți, doar așezați-vă și studiațiile. Doar continuați să le studiați, iar și iar. Este greu de înțeles. Așa de mulți oameni Îl înțeleg greșit! Și ați știut, mică—mică turmă, este—este așa în rândul tuturor oamenilor? Întotdeauna a fost așa.

³⁴ Dacă ei nu puteau să îl înțeleagă pe Domnul și Salvatorul nostru, Isus Cristos, (chiar și apostolii lui, vedeți) atunci cum am putea noi să ne așteptăm să Îl înțelegem în această zi, vedeți. El a spus, El spunea lucruri care erau directe, știți, și El nu le explica. El doar le spunea. A spus, ca de exemplu, „Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și nu beți Sângele Lui, n-aveți Viață în voi.”

³⁵ Acum ce, acum ce ar fi dacă un—ce-i dacă un doctor stătea în apropiere, sau o asistentă sau ceva, în acea adunare, în acea zi, la care El le vorbea? Ei bine, ei ar fi spus, „Acest om este un vampir, vedeți, vrea să-I bem Sângele.” Vedeți, El nu a explicat-o. El doar a spus-o. Dar mai târziu, Pavel a venit și a explicat-o amănunțit, cum era a lua împărtășirea, știți, „mâncând Trupul Lui și bând Sângele Lui.” Și deci El doar a spus acele lucruri.

³⁶ Și în cele din urmă, la final, apostolii într-o zi, chiar după înviere, era unul care se rezema pe umărul Lui, Ioan pe care El îl iubea. El era un tânăr. Și El a spus, „Ce îți pasă ție dacă acest om rămâne până voi veni Eu?” A ieșit o zicală printre ei, că Ioan nu va—nu va muri până nu s-a întors Isus. Isus nu a spus asta. El doar, ceea ce a spus El, „Ce îți pasă ție dacă el rămâne?” Și atunci, desigur, voi citiți în—în Cuvântul nostru, cum că—că Dumnezeu atunci. . . Acea a fost spus cu un scop. Aceste lucruri sunt toate pentru un scop. Dumnezeu l-a luat pe acel tânăr Ioan și l-a înălțat în Duhul, și a văzut Venirea Lui, drept până în—

în epoca care urmează să vină. Vedeți, a spus, „Ce îți pasă ție dacă el rămâne?” El nu l-a întârziat, fizic; dar—dar Cuvântul care El l-a vorbit prin el, ne-a adus pe noi până în această epocă în care suntem noi acum, vedeți. Astfel, totul lucrează împreună pentru bine.

³⁷ În Romani, un capitol foarte familiar, vreau să iau un—câteva versete de aici, și cam primele două sau trei versete, două versete, cred că sunt, și să citesc. Și, cu aceasta, încerc să explic Aceasta cât de bine știu, cu ajutorul Duhului Sfânt. Romani, al 12-lea capitol.

Vă îndrum dar, fraților, prin îndurarea lui Dumnezeu, ca să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, care va fi din partea voastră o slujbă acceptabilă.

³⁸ Mă gândeam că a fost așa de frumos pentru acest grup în dimineața aceasta, ceea ce ați făcut. Acum, „Și,” și este o conjuncție, din câte înțeleg.

Și nu vă potriviți cu această lume: ci să vă transformați prin înnoirea minții voastre, ca să puteți dovedi voia bună a lui Dumnezeu ce este așa de bună, și acceptabilă, și desăvârșită.

³⁹ Asta-i ceea ce vrem noi toți să facem, este, „Să nu fim potriviți acestei lumi, ci să fim transformați prin înnoirea minții noastre, să facem voia perfectă și acceptabilă a lui Dumnezeu.” Acum că noi am fost mântuiți, așa cum suntem; și că am fost umpluți cu Duhul Sfânt, așa cum suntem; acum noi vrem gândul care a fost în Cristos, să fie în noi, ca să putem fi transformați de la lucrurile naturale ale vieții, și să fim aduși înauntru să facem voia perfectă a lui Dumnezeu, prin transformare, de Duhul lui Dumnezeu, prin Cuvântul Său.

Acum subiectul meu este: *Puterea De Transformare*.

⁴⁰ Pot să îmi las Biblia aici. Acum, obișnuia să fie, cu ani în urmă, când eram un tânăr ca acești bărbați de aici, eu—eu nu trebuia să îmi notez Scripturile și—și lucruri când studiam. Dar acum de când înaintez în vârstă, păi, îmi iau cu mine un carnetel. Și—și când prind ceva, păi, eu o notez, trebuie să o pun la Scriptură. Și obișnuiam, eu doar aveam acel rând din Scripturi chiar în mîntea mea, doar veneam drept în jos.

⁴¹ Dar, dragi prieteni, eu nu sunt tânăr ca voi toți, în această dimineață. Ci sunt bătrân, și am trecut prin multe bătălii grele, vedeți; și, trecând prin acele bătălii grele, vă aduce pe voi unde sunteți în dimineața aceasta. Vedeți? Astfel, sunt sigur că voi înțelegeți asta. Dumnezeu m-a trecut prin asta, ca viața mea să poată să deschidă o cale, să spun, „*asta* este Aceasta, vedeți,” atunci voi toți alergați peste acel drum. Dar înaintea mea, a fost cineva care a deschis calea pentru mine ca să merg. Vedeți? Și noi deschidem drumul, unul pentru altul. Și după cum vedeți,

uneori, un vechi veteran îmbătrânind, și semnele lui peste tot pe el, și cum spunea Pavel odată, „Eu port în trupul meu semnele lui Isus Cristos.” Vedeți? Cum s-a uitat Timotei la acele semne, eu presupun, cu reverență, când l-a însărcinat pe tânărul Timotei.

⁴² Acum, „transformând.” Eu lucram pentru o Companie în Serviciul Public, unde aveam transformatoare, și pentru transformare. Acum cuvântul este, cuvântul înseamnă, în sine, ceva ca . . . *A transforma*, înseamnă „ceva care a fost schimbat, ceva care a fost schimbat dintr-un lucru în altul.”

⁴³ Și pentru că vreau să vorbesc, pentru următoarele patruzeci și cinci de minute sau o oră, despre—despre transformare, mi-ar place să—să folosesc acest text. Și eu—eu s-ar putea să spun unele lucruri, aici, care par foarte ciudate. Și cum tocmai a spus Fratele Leo, „Luați-L și doar studiați-L, pentru puțină vreme.” Vedeți, doar gândiți-vă la Aceasta pentru puțin.

⁴⁴ A fi *transformat* este a fi „schimbat și făcut ceva diferit.”

⁴⁵ Ca un—un mormoloc, este transformat dintr-un mormoloc într-o broască. Vedeți, odată, el arăta ca un somn, el înoată în jur, are—are un cap și coada lui, și totul arată exact ca un—un somn. Apoi, după o vreme, el începe să piardă, își pierde coada, și este—este transformat de la o specie la alta.

⁴⁶ Cred că asta-i ce trebuie să fi avut Pavel în minte, când a spus, „Fiți transformați prin—prin înnoirea.” Să vedem, dați-mi voie să o spun corect. „Și să nu vă potriviți,” știți ce este *potriviți*.

. . . *nu vă potriviți la această lume: ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre, . . .*

⁴⁷ „Înnoirea minții voastre.” Lucrurile la care vă gândeați odată, ca fiind de valoare, lăsați aceea la o parte și fiți transformați în altceva; ce erați cândva, la ce sunteți acum. Vedeți?

. . . *prin înnoirea minții voastre, ca să puteți dovedi . . .
voia cea bună, și acceptabilă și perfectă, a lui Dumnezeu.*

⁴⁸ Oh, asta-i ce vrem cu toții să știm, cum să o facem. Vedeți? Suntem aici, noi Îl iubim; El ne-a mântuit, acum noi vrem să știm ce să facem. Și încercăm să facem un pas mic în dimineața aceasta, ca să ne ridicăm doar puțin mai sus. Uneori trebuie să atingem lucruri care . . . Voi doar stați puțin pentru câteva . . . până vedem ce are să fie.

⁴⁹ Acum în Genesa, 1-ul capitol, „Duhul lui Dumnezeu se mișca pe fața apelor.” Ne dăm seama că apa . . . Și—și Biblia a spus, „La început în urmă acolo,” că, aceasta, „lumea era fără formă, și era goală.” Nu era nimic decât o întunecime de haos. Și—și în ce condiție îngrozitoare trebuie să fi fost. Nimic decât adânc în întunecime acolo, fără lumină sau nimic, și frământarea apei, și acea stea rătăcitoare s-a răsucit roata și roata în jurul orbitelor afară acolo pe undeva. Trebuie să fi fost o—o grămadă

îngrozitoare de—de—de ceva pierdut, cum era, nu putea să-și găsească calea.

⁵⁰ Și asta-i ce devenim când devenim noi stele rătăcitoare, departe de Dumnezeu, doar fără nădejde, fără Dumnezeu; fără, doar agitându-ne în jur, afară în întuneric, neștiind când noi . . . unde ne ducem.

⁵¹ Și Dumnezeu a luat acel mare haos de întunecime, și l-a transformat într-o grădină a Edenului, vedeți, prin Cuvântul Său. Asta-i cum suntem noi transformați, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a spus, „Să fie lumină,” și acea masă de creație acolo afară a venit acolo în jurul soarelui, și a început să se rotească în jurul soarelui, și a devenit o grădină a Edenului pentru că s-a supus Cuvântului lui Dumnezeu. A îndeplinit voia perfectă a lui Dumnezeu, căci a fost transformată din haos, într-o grădină a Edenului, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

⁵² Acum pentru asta suntem noi aici. Acela este Mesajul meu, a fost tot timpul, este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să ne ținem de Acela indiferent ce alte lucruri au loc. Stați întotdeauna cu acel Cuvânt. Verificați-vă întotdeauna motivele și obiectivele, dacă sunt în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu sunt, dați-le pace. Vedeți? Dar dacă sunt cu Cuvântul lui Dumnezeu, și se aliniază cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci, aceea, ține-te de aceea.

⁵³ Acum Dumnezeu uneori . . . Chiar ca grupul vostru mic de aici în această dimineață. El nu îngăduie ca să se întâmple chiar peste noapte, El lasă, Dumnezeu . . . Noi suntem cei care suntem în grabă. Dumnezeu nu este niciodată în grabă. El doar o spune, și—și urmează să fie. Căci, când El spune ceva, aceasta trebuie să fie. Aceasta doar urmează să fie! El, El îngăduie să își desfășoare timpul. El lasă . . .

⁵⁴ Copiii Evrei, acele personaje celebre din Scriptură, care stăteau pe Cuvântul lui Dumnezeu a fi adevărat, au spus, „Dumnezeul nostru este în stare să ne izbăvească din acest cuptor aprins. Și chiar dacă nu, vedeți, că nu ne vom închina chipului, pentru că este împotriva Cuvântului, vezi. Chiar dacă, El ne ucide, El ne va învia din nou, vezi tu.” Vedeți, și ei . . . El i-a lăsat să pășească chiar până la marginea acestui mare cuptor, și să cadă în acesta, înainte să pară ca El să-i fi băgat măcar în seamă, ca și cum El nici măcar nu se uita la ei. Dar El veghează întotdeauna, oricum. El este întotdeauna atent la asta.

⁵⁵ Acum Dumnezeu a spus, „Să fie lumină.” Și a durat șase mii de ani ca acest Eden să vină în existență, și suntem învățați în Scriptură, „Căci o zi pe pământ este . . . sau—sau—sau este ca o mie de ani, cu Dumnezeu; o mie de ani pe pământ, este o zi cu Dumnezeu.” Astfel a fost nevoie de șase mii de ani pentru facerea acestui pământ, și să-l facă într-un Eden. Dar, vedeți,

a fost Dumnezeu, marele Maestru la toată înțelepciunea, și El—El a avut în gândirea Lui ce vroia El să facă.

⁵⁶ Chiar cum omul care a construit această rulotă, când omul care . . . Când voi fraților de aici ați proiectat acest parc, cum să-l faceți, a fost în gândirea voastră, ați continuat să realizați acea viziune.

⁵⁷ Acela-i felul cum a procedat Dumnezeu privitor la lume. El a lucrat; A fost în gândirea Lui. Și, dacă observați, aceasta vine ca prin evoluție, ca și cum El învața tot timpul mai mult, făcând ceva mai mare și mai mare. Dar, vedeți, El era deasupra la toate acestea, și doar a îngăduit să evolueze în sus până acolo, vedeți. Tot ce a început El să aducă pe pământ, de la viața botanică, și peștii, și așa mai departe, a venit înainte cu păsările, și animalele; și apoi ceva în chipul Său Propriu, un om; și s-a oprit acolo, vedeți, pentru că era la nivelul perfecțiunii Sale, la ce a vrut El.

⁵⁸ Acela-i felul cum voi începeți, ca această rulotă. Ați putea așeza jos scheletul, și spuneți, „Ce faceți?” Ca și voi, când cu toții ați mutat primele pietre la o parte din acest colț de aici. „Ce faceți?” Vedeți, nu părea că va fi cum este acum. Arată ca un mic Eden, pentru că era în gândirea voastră ce să faceți, și doar ați continuat să lucrați în sus.

⁵⁹ Acum noi vrem să fim transformați, noi înșine, prin înnoirea minții noastre. Vedeți, nu ce avem noi pe acest pământ, ceea ce vom căuta pe acest pământ; dar la ceea ce vom ajunge, în lumea care va veni. Transformați prin înnoirea minții noastre!

⁶⁰ Acum șase mii de ani, a luat Dumnezeu să facă aceasta, și vedem în Genesa 1. Totuși, acum vedem că, în lucrul acesta, Dumnezeu a avut un—a avut un obiectiv care El a vrut să îl ducă la îndeplinire.

⁶¹ Și așa mulți oameni, învățând despre Genesa, înapoi aici în 1-ul capitol și al 2-lea capitol, și al 3-lea capitol, mai ales, „Pare că Dumnezeu Se repetă. Sau El a spus, El a continuat și a spus toate aceste lucruri care El le-a făcut. Oh, cum El . . . „Să fie lumină, și să fie *aceasta*, și să ia ființă,” și acolo încă nu era nici măcar un lucru.” Nu era nimic. Nu era o lumină. Acea—aceia lume veche încă plutea acolo afară în acea întunecime, acoperită de apă. Dar, vedeți, El a rostit Cuvântul Său, și atunci aceea a fost când El vorbea.

⁶² Acum noi observăm aici în Genesa 1, El a spus, „Și El a format pe om în chipul Lui Propriu, în asemănarea Lui Proprie, în chipul lui Dumnezeu l-a făcut El (El l-a făcut) pe el, bărbat și femeie.” Vedeți, El îl făcea pe om, El doar a rostit Cuvântul. Apoi noi aflăm, că după ce au trecut multe din zilele Lui, poate sute și sute de ani, acolo încă nu era nici un om să lucreze pământul. Nimeni care să are pământul, deci atunci Dumnezeu a format pe om din țărâna pământului. Vedeți, El a rostit Cuvântul, și atunci Cuvântul a trebuit să aibă loc.

63 Acum, când El a spus, „Să fie lumină,” acolo poate ar fi putut fi sute de ani, poate opt sute de ani, înainte să fi fost vreodată o lumină, dar a venit la împlinire pentru că așa a spus Dumnezeu.

64 Și Dumnezeu va avea o Biserică, mie nu-mi pasă prin câte epoci întunecate trecem, și orice altceva. El va avea o Biserică fără pată sau zbârcitură, fie că facem parte din aceasta sau nu, pentru că El deja a spus că se va întâmpla. Aceasta va fi acolo.

65 Și—și El a poruncit, să—să-l transforme în viața plantelor și fiecare viață care a adus-o El. El a spus aceste cuvinte, ca, „Să fie un palmier. Să fie un stejar. Să fie un brad.”

66 Priviți jos în deșert, unde locuim noi aici în Tucson. Acolo afară, este cactus, cactus săritor, tot felul de cactuși. Doar la treizeci de minute de acolo, este pinul Sherman sus în vârful muntelui. Acum, acest cactus nu va crește *acolo* sus, și nici acel pin Sherman nu va crește *aici* jos. Acum, unde a fost Inteligența care a plantat sămânța? Vedeți, ei trebuiau să vină de undeva. A fost Cuvântul lui Dumnezeu, „Să fie,” și a fost.

67 Acum, noi aflăm că toate acestea, (după ce El le-a făcut, transformându-le în soiul lor și viața lor, și—și a fost totul pus înăuntru prin Cuvântul lui Dumnezeu, Creatorul), toate acestea, noi aflăm, că toate acestea s-au culminat într-un cartier general, numit grădina Edenului; și Dumnezeu l-a pus pe fiul Său, și mireasa fiului Său, peste toate acestea. Vedeți? Această mare creațiune, vedeți, El avea un motiv pentru aceasta. El a făcut totul așa de frumos! El a făcut florile, și viața, și păsările; și acolo nu exista moarte, nici păcat, nici durere, nici boală. Și atunci tot acest lucru minunat a fost culminat într-un mare cartier general, care era grădina Edenului.

68 Și acolo l-a pus El pe fiul Său, Adam, și mireasa lui Adam, nevasta. Acum ați putea spune, „Era nevasta lui.” Potențial era nevasta lui, dar el niciodată... în realitate încă nu era nevasta lui.

69 Ca în Scriptură, noi aflăm, unde Aceasta a spus, „Iosife, tu fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria nevastă-ta, căci ce este zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.” Vedeți? Acum aceasta era nevasta lui când el i-a făcut promisiunea că se va căsători cu ea, sau să o aibă; dar cu toate astea nu era nevasta lui, încă, pentru că el nu a cunoscut-o niciodată ca nevastă.

70 Deci acela-i felul cum a fost aici, motivul că am spus, „Fiul lui Dumnezeu și mireasa lui.” Adam nu a cunoscut-o niciodată pe nevasta lui ca nevastă, dar totuși era nevasta lui, potențial. Întocmai ca Biserica acum, și Cristos.

71 Acum, deci, totul se putea odihni, pentru că toate semințele bune ale Cuvântului lui Dumnezeu, care El le-a rostit, au rodit după soiul lor. Pământul a venit deasupra, acolo era lumină. Acolo era lumina soarelui când El a lăsat soarele să strălucească. Acum de ce a făcut El ca soarele să strălucească? El avea în

gândirea Lui, vedeți, că, dacă soarele nu strălucește, floarea nu va crește, care a vorbit-o El în existență. El face totul ca să își îndeplinească scopul, orice este. Ca un pom, produce o anumită ghindă, sau produce un măr. El face rodul grădinii, și așa mai departe. Este totul pentru scopul Lui. Și totul a venit la împlinire, și El a rostit asta. Acum singurul lucru care a trebuit El să facă, după ce l-a vorbit, El. . . să vorbească, adică. El a putut să meargă să se odihnească, pentru că El l-a vorbit, și a fost că tot trebuie să vină la împlinire pentru că El l-a vorbit. Nu știu prin cât de mult a trebuit să treacă înainte să vină la împlinire, câte rebuturi și câte altele. Dar a trebuit să vină la împlinire, pentru că El a spus că va veni la împlinire. El l-a vorbit.

⁷² Același lucru este privitor la a avea o Biserică aici în zilele de pe urmă. El va avea o Mireasă. „El este în stare din aceste pietre să crească copiii lui Abraham.” Dacă noi nu îl urmăm pe El, El va lua pe altcineva care îl va urma. Vedeți? El urmează să O aibă, pentru că El deja a vorbit. Orice spune El, trebuie să fie în acel fel. El nu se poate schimba. Trebuie să vină în felul acela, pentru că El a spus că va veni.

⁷³ Și tot acest lucru mare care El a știut că va veni la împlinire, după ce El—El l-a vorbit, El a putut să se odihnească. Totul sub control! Sămânța Lui a fost Cuvântul Său, și Cuvântul Său este o sămânță. Isus a spus că era. Și totul va fi în regulă, pentru că El a spus ca aceasta să producă după soiul ei, transformându-se numai după soiul ei. Vedeți, Cuvântul Lui a trebuit să fie după soiul Lui. Dacă El a spus un „palmier,” El nu a vrut să spună un palmier și un stejar amestecați împreună. El a vrut un palmier *aici*, și un *stejar* aici, fiecare poziționat în locul lui.

⁷⁴ Oh, dacă am putea măcar să învățăm asta, că ce parte din Cuvânt suntem, noi trebuie să ne luăm locul, indiferent ce este.

⁷⁵ Mă gândesc la o surioară de aici în scaunul cu rotile, uneori, câte rugăciuni sincere s-au făcut pentru ea. Atunci noi nu înțelegem, astfel doar o incredință lui Dumnezeu. Și cu. . . Ea este o floare aici printre voi, cu amabilitatea ei și totul. Vedeți, că noi putem să ne ridicăm și să umblăm în jur, cât și-ar dori ea să facă asta, dar totuși ea este plăcută chiar în felul cum șade ea. Eu întotdeauna devin inspirat să o privesc pe micuța doamnă, vedeți, pentru că ea. . . Noi toți credem în vindecare. Noi l-am văzut pe Dumnezeu făcând miracole mult dincolo de asta, vedeți. Și ea știe asta, de asemenea, vedeți, dar ea este voitoare să își ia locul ei.

⁷⁶ Vedeți, orice ar fi, este ceea ce vrem. Și cred că a fost David, a spus, „Eu vreau mai bine să fiu o rogojină la casa Domnului, decât să locuiesc în corturi cu cei răi.” Vedeți, nu contează ce este, „îmi iau locul.”

⁷⁷ Uneori trebuie să te desparți de tot ce îți este drag pe pământ, pentru tine, să îți iei poziția la care te-a chemat Dumnezeu. Sunt

sigur că voi puteți citi printre rânduri, ce spun. Vedeți? Uneori cea mai dragă persoană de pe pământ, tu trebuie să dai mâinile cu ei; și să îți iei poziția în Cristos, unde te-a chemat Dumnezeu. Vedeți? Dar ce face Dumnezeu? Te transformă de la ce ai fost. Poate o fiică sau un fiu, sau orice ar fi, de la o familie minunată uneori, El te pune altundeva. Pentru că, este modul Lui de-a o face, vedeți, prin înnoirea minții tale, să te supui Cuvântului lui Dumnezeu, indiferent care este prețul. Vedeți? Aceste lucruri nu vin. . . Nu a chemat. . .

⁷⁸ Răscumpărarea noastră nu a fost un lucru ieftin, a fost Fiul lui Dumnezeu care a trebuit să moară pentru noi. Vedeți? Asta nu este. . . Lucrurile de valoare vin la preț mare.

⁷⁹ Să aduc acest Mesaj, nu a fost ușor. Vedeți? Nu, nu este. A trebuit să renunț la tot ce îmi era drag, chiar și la ai mei, toți. Dar vedeți valoarea acestui lucru este, vedeți, este a face voia lui Dumnezeu. Și pentru a face asta, care știind că este ceva în mine, când ei spuneau. . . Ei bine, ei aveau de gând să mă închidă; credeau că mi-am pierdut mințile. „Botezând în Numele lui Isus Cristos, contrar bisericii. Și toate aceste lucruri!” Spuneau, „El este nebun.” Dar, vedeți, indiferent de ce au spus ei, este ceva care trebuie făcut. Și Dumnezeu doar ia o persoană, îl pune în mâna Lui, și spune, „Fă asta,” și tu o faci.

⁸⁰ Ce preț trebuie să fi fost pentru Sfântul Pavel; învățat sub Gamaliel, cel mai mare învățător din ziua aceea. Și să vină jos, și chiar lucrul care îl considera erezie, lucrurile care el le credea că erau cele mai rele lucruri care se puteau întâmpla bisericii, el vine drept în jur și devine un părtaș la Acesta. Un lucru ciudat! „Și cum lucrează Dumnezeu în feluri minunate, feluri neobișnuite, ciudate, să facă minunile Lui.”

⁸¹ Când Dumnezeu l-a vorbit, El a știut că Cuvântul Lui era o sămânță; și putea, aceasta ar produce după soiul ei. Acum, a fost poruncit să producă numai după soiul ei, și va face asta întotdeauna dacă omul nu va interfera cu aceasta.

⁸² Și tot așa Biserica lui Dumnezeu și toate celelalte, vor produce după felul cum a fost la început, dacă teologii nu ar fi interferat cu acel Cuvânt, încercând să-L pună altundeva, sau altceva. Dumnezeu l-a vorbit. Și nu contează cât de mult pot ei, ei încearcă să Îl contamineze și să interfereze cu Acesta, și așa mai departe, Acesta va produce după soiul Lui. Chiar nu există nimic care să Îl oprească.

⁸³ Sper să nu sune ca și cum strig la voi toți. [Fratele Branham ajustează un microfon—Ed.] Este prea tare? [Adunarea spune, „Nu.”]

⁸⁴ Și, vedeți, acum noi găsim totul în rânduială. Dumnezeu l-a vorbit, și El a spus, „Să fie, să fie. Și să fie un Eden. Să fie flori frumoase. Să fie fiul Meu, după chipul Meu Propriu, să stea acolo în grădina Eden, și mireasa lui să stea lângă el.” Oh, ce

frumos, ce a fost asta. Și Tatăl, El era un Tată, vedeți, astfel au apărut Proprii Lui copii care veneau. Și El le-a făcut un paradis. Lui Dumnezeu îi place să facă lucruri pentru copiii Lui.

⁸⁵ Nu vă amintiți cum, voi mame, și cum nu contează cum; dacă a trebuit să raționezi masa, dacă Junior a avut nevoie de o pereche bună de încălțăminte care-i plăceau lui, tu—tu ai făcut asta, vedeți. Orice ar fi fost, ca să faci ceva pentru copiii tăi! Tata, cum a trebuit să lucrezi puțin mai greu, ca să cumperi ceva pentru copii. Vedeți?

⁸⁶ Bine, asta doar arată că noi suntem departe *aici* jos, un părinte. El este Părintele maxim, vedeți, și cu cât mai mult! Nu-i de mirare că apostolul a spus, „Ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu a intrat, ce are Dumnezeu, pregătit, pentru cei ce-L iubesc.” Noi doar nu putem concepe în mintea noastră, noi, mintea noastră nu este eligibilă să gândească exact—direcția exactă ce o are Dumnezeu pregătită, în noi care Îl iubim. Vedeți, noi, eu îmi pot imagina ce va fi, pot să mă gândesc ce va fi, dar eu—eu . . . mintea mea nu—nu—nu este capabilă să gândească cât de minunat este. Este dincolo de aceea. Vă puteți imagina ce va fi Cerul când vom fi noi toți acolo, și tineri, și fără păcat? Și fără . . . Oh, ce loc frumos! Dar, vedeți, este mai presus de aceea. Vedeți, noi, „nici măcar nu poate intra la inima omului, ce are Dumnezeu pentru ei, pregătit.” El a vorbit-o, și așa va fi.

⁸⁷ Acum după tot acest aranjament frumos care l-a avut El acolo, despre a Lui . . . Nu vreau să zic asta în acel cuvânt, aranjament, dar cumva ca . . . Mama nu, înainte să vină copilul, nu numesc ele aceea trusou? Ele au . . . toți papuceii și totul pregătit, știți, doar pentru sosirea acestei mici porții de dragoste pe care Dumnezeu o trimite, procurându-și aceea.

⁸⁸ Asta este ce a făcut Dumnezeu pentru Adam și Eva. El a creat această grădină a Edenului. El a vorbit-o, a fost în gândirea Lui; și când El o spune, atunci trebuie să se întâmple.

⁸⁹ Țineți asta în minte acum. Ceea ce spune El, trebuie să se întâmple! Vedeți, și El nu poate . . . Nimic nu poate—nu o poate împiedica, nimic nu o poate opri să se întâmple. Nu există nimic care să o poată opri să se întâmple. Dumnezeu a spus așa, asta o stabilește! Dumnezeu a spus-o, se va întâmpla.

⁹⁰ Acum El a avut toată aceasta în gândirea Lui, și El a spus, „Să fie.” Acum, asta-i Genesa 1, vedeți, „Să fie *aceasta*. Să fie *aceea*. Să fie.” El semăna semințe. „Să fie *aici*. Să fie *aici*. Să fie *aici*.” Și El știa că va fi în acel fel, pentru că nu se poate schimba.

⁹¹ Acum aceea ne dă credință, atunci. Și ce a spus El *Aici*, va fi. Astfel să lăsăm ca acea Sămânță să cadă în inimile noastre, ca să putem fi terenuri fertile pentru Acea, vedeți, în inimile noastre. Și să jucăm acest rol în care El ne-a plasat, în zilele de pe urmă. Vedeți, „Fă ca Sămânța să cadă în inimile noastre, Doamne. Fă

ca Cuvântul Tău să cadă în inima mea.” Să nu existe acolo nici o necredință!

⁹² Ca și Abraham, când era un om bătrân, părea ca imposibil. „Cum vor face ei asta? Cum va fi el în acest fel?” El niciodată nu a luat în considerare asta. El doar a primit Cuvântul lui Dumnezeu, și a continuat crezând, și Dumnezeu l-a adus la împlinire. Acum, Dumnezeu a spus toate aceste lucruri, deci el știa că va fi. Și a fost, El a rodit după soiul lui.

⁹³ Acum că El a transformat atunci, toată sămânța în făpturi vii și creațiunea care trebuia să fie, au apărut întocmai cum a spus El. Sau, El a spus, „Să fie.” Poate au trecut sute și sute de ani, dar aici noi îl găsim un Eden frumos, și păsările mari zburând. Acele păsări nu trebuiau să moară. Și lupul și mielul mâncau împreună, și leul, leopardul și boul. Și nu exista nici ucidere, nici moarte, nici durere. Și acolo erau Adam și Eva, umblând în grădina Edenului. Fiecare sămânță rodea, nu putea niciodată să facă nimic altceva. Niciodată nu putea să facă nimic altceva, pentru că Dumnezeu a spus, „Să fie în felul acela.” Trebuia să fie în acel fel.

⁹⁴ Oh, cum mi-ar place să mă opresc aici doar un minut, să spun, vedeți, acolo este unde suntem orientați, încă, cu finalizarea aceluia Cuvânt.

⁹⁵ Acum Dumnezeu a spus, „Să fie.” Și acolo a apărut, întâi, perfect, chiar exact. Acum, *acest* pom poate produce doar acel pom. *Acest* pom poate produce numai acest pom. Și Adam, un fiu al lui Dumnezeu, poate produce numai un fiu de Dumnezeu. Vedeți, înțelegeți ce vreau să spun? Este totul după soiul lui, și astfel Dumnezeu a putut spune, „Ei bine, Eu doar mă voi odihni acum.”

⁹⁶ Și ați observat, au fost foarte puține cuvinte care Dumnezeu le-a vorbit vreodată, de fapt, de atunci încolo? El l-a încredințat, după cădere, profetilor Săi, și ei produc Cuvântul acum, vedeți. Dumnezeu s-a odihnit, El nu mai avea de făcut mai mult. Ei doar se duc la cartierul Lui general și bat la ușă, și spun, „Tată, ce este?” Și El trimite Cuvântul jos prin ei. Vedeți, El are un sistem, și modul de a face acele lucruri.

⁹⁷ „Să fie doar...” Și acela-i felul cum a fost, totul, din sămânța ei rodește după soiul ei. Acum când totul arăta așa de frumos, și totul venea la împlinire întocmai cum a spus Dumnezeu, acum aici vine acel înnoroit, amăgitor mârșav.

⁹⁸ Acum asta-i despre ce încerc să vă avertizez pe toți de aici. Când vedeți că Sămânța lui Dumnezeu începe să se prindă, să crească, aveți grijă că acel individ vine pe cât de șiret poate fi, citează Scriptura chiar la cine nu ar avea-o, vedeți. Aveți grijă, pentru că el este un amăgitor.

⁹⁹ Eu o voi numi, în loc de un—un conformist, fiind conformat, el este un deformat, deformând lucrurile care au fost

conformate. El este un deformat, și, el, un deformat, sau un pervertitor, sau un corupător al Sămânței originale și al programului original.

¹⁰⁰ Acum vedeți aici, ca în grupul vostru aici în această dimineață, voi aveți un program, aveți o viziune. Acum stați atenți la acel corupător, oh, el va fi pe cât de viclean și șiret poate fi, vedeți. Dar păstrează-ți viziunea, băiete. Vedeți, continuați să vă țineți de aceea.

¹⁰¹ Acum află de asemenea că, atunci când a intrat el, a deformat acea sămânță. Și a corupt acea sămânță intrând în terenurile de strat, care a fost Eva, și a corupt acea sămânță, cu o sămânță coruptibilă, înainte să poată ajunge acolo, ca să corupă acea grădină frumoasă a Edenului.

¹⁰² Unde—unde, Cerul, unicul lucru care este, este doar restaurarea. Unde ne aflăm noi acum, suntem pe drumul nostru înapoi la acel început original al creațiunii lui Dumnezeu, înapoi la grădina Edenului din nou; soț și soție, fără—fără nici—nici un păcat sau nimic, să trăim Etern. Dar tran- . . .

¹⁰³ Acum, acum El vrea ca noi să ne transformăm mințile, prin înnoirea; sau transformați, să fim transformați prin înnoirea noastră—a minții noastre.

¹⁰⁴ Acum Satan intră și vâra o deformare la Cuvânt, făcându-L să spună ceva care El nu este. Acum asta este ce a făcut el la început. Și acum observați, asta va suna îngrozitor de ciudat în dimineața aceasta, pentru—pentru oameni, dacă nu aștept și bazez prea multă gândire aici înainte să ajung la gândul meu obișnuit care vroiam să—să vi-l aduc. Este acesta, că, a intrat deformatul; și cum Dumnezeu a luat șase mii de ani cu Cuvântul original, pentru a rodi fiecare cuvânt după soiul lui, și tot ce a făcut El să fie Însuși Cuvântul lui Dumnezeu rodind după soiul lui, acum deformatul a luat șase mii de ani, și pentru a deforma acel Cuvânt al lui Dumnezeu. Și ce a făcut el? S-a introdus într-un nou tip de Eden, Edenul Satanei. Asta-i unde trăim noi astăzi.

¹⁰⁵ Cum a făcut el asta? Cum s-a putut întâmpla? Acum partea izbitoare este cum a făcut-o el. Și acolo-i unde trebuie noi, pentru ce sunt eu aici, să vă prezint lucrul acesta înaintea voastră, ca voi să puteți studia despre asta acum, și cu frații de aici, și așa mai departe, în săptămânile care urmează, ca să puteți vedea cum a făcut Satan lucrul acesta. Și urmăriți cât este de șiret, și cât este de viclean.

¹⁰⁶ Acum, el a deformat aceste semințe. Acum, el nu a putut să le distrugă, el doar le-a deformat. Acum ne dăm seama că păcatul este neprihănire pervertită. Este doar că o minciună este un adevăr denaturat. Vedeți, orice. Și adulterul este actul corect, pe care Dumnezeu l-a rânduit, doar luat în modul greșit.

Vedeți, orice. Și moartea este o perversiune a vieții. Moartea doar ia, vedeți, deformează viața.

¹⁰⁷ Acum el a avut șase mii de ani să facă asta cu spray-ul lui otrăvit. Și cum a făcut el asta? Acum asta este partea izbitoare. Și ascultați atenți acum. El a făcut-o prin civilizație. Acum asta sună ciudat, dar asta este. Voi face o afirmație aici care vă va ține bănuind, poate, timp de câteva minute; sper să nu. Dar v-ați dat seama de asta? Acum eu nu încerc să susțin ignoranța. Dar știți că civilizația, știința, educația, și lucrurile care le prețuim așa de mult astăzi, este chiar instrumentul lui Satan, chiar civilizația? Civilizația nu a venit niciodată prin Dumnezeu. Civilizația a venit prin Satan. Acum vă voi dovedi asta cu Cuvântul, doar în câteva minute.

¹⁰⁸ Civilizația nu este de la Dumnezeu. Căci, dați-mi voie să vă arăt; în această civilizație, pe măsură ce devenim mai civilizați așa cum lucrăm prin știință, întotdeauna ne ucidem pe noi înșine. Vedeți? Și această civilizație s-a acumulat până la culme acum, și noi avem moarte în această civilizație. Avem păcat în această civilizație. Avem boală în această civilizație. Aceea nu poate fi de la Dumnezeu.

¹⁰⁹ Astfel, Dumnezeu, în Mil- . . . Marea Lui, Propria Împărăție mare care urmează, noi vom avea o civilizație, dar nu va fi nimic de felul acesta. Nu va fi prin știință. Va fi o civilizație de credință, prin Cuvânt. Vedeți?

¹¹⁰ Această civilizație științifică care o avem noi, este exact capcana Satanei, și asta este cu ce i-a ucis el pe oameni. Asta-i cu ce ne ucide el pe noi, în fiecare zi. Asta-i cum, așa cum mâncăm, în fiecare zi; în loc să trăim, noi murim. Așa au perversit ei totul, până luând chiar așa de mult din *aceasta* și amestecând-o cu *aceasta*, și hibridând *aceasta* și *aceea*, *aceea*, până când moare. Este o rasă pe moarte. Și indiferent de ce încerci să faci, tu mori.

¹¹¹ Ați văzut acea fotografie seara trecută, cu acei Africani. Știți de ce? Ei nu au avut niciodată penicilină. Acei oameni trăiesc mai mult ca noi. Ei nici măcar nu știu ei. . . Germanii nu-i deranjează. Vedeți, păi, un germen și-ar ridica mâinile și s-ar preda lor. Vedeți? Pentru că el, vedeți, el nu, el . . . Ei nu. De ce? Ei nu au fost toți. . . Vedeți, noi vom lua, știința ca să rezolvăm, ca o penicilină sau ceva ce ar pune ei în noi, ca să—să scoată această boală, și distruge altceva, și creează un teren de strat pentru altceva. Vedeți? Acum, el nu face asta. Vedeți?

¹¹² Acum careva, mulți dintre voi proveniți de la ferme. Oricine știe că o plantă bună sănătoasă nu are nevoie niciodată să fie stropită. Are—are un insecticid pe ea însăși, de viață, că un germen nici măcar nu va urca pe aceasta, pe o adevărată—pe o plantă cu adevărat sănătoasă. Este această plantă de seră, este această plantă hibridă care trebuie să o dădăciți!

¹¹³ De exemplu, unii dintre voi de aici sunteți din Vest. Priviți înapoi în timpul vacii cu coarne lungi. Astăzi spuneți că aveți o carne de vită mai bună cu a voastră—cu a voastră Hereford. Aveți? Nu aveți. Acea vacă veche cu coarne lungi, nu că țin cu cea veche, dar ea putea, ar fi petrecut iarna ca o căprioară. Oh, ea era slabă și de toate, dar era de două ori . . .

¹¹⁴ Acest Hereford, împingeți fân până sub el, când îi faceți o fotografie, până la burtă, aproape, să arătați că are carne până la jaret. Și ce este? Îi dați drumul acolo afară, și va muri. Nu ar putea să ierneze dacă ar trebui. Trebuie să îl hrăniți, și toate celelalte, să aveți grijă de el, să îl dădăciți. El este un hibrid. Vedeți? Dar o adevărată, vacă cu coarne lungi autentică, doar dați-i drumul.

¹¹⁵ Așa este astăzi cu Creștinii noștri. Avem așa de mulți pe care trebuie să-i fletezi, să-i implori, să-i pui, să-i faci un diacon în biserică, să-l bați pe umăr, și să-i dai o poziție bună în biserică. Sau, dacă nu, păi, el, el nu va—el nu va intra, dacă nu îl lași pe *acesta* să facă aceasta, și pe *acesta* să facă *aceea*. Este dădăceală.

¹¹⁶ V-ați putea imagina ca adevărații Creștini să fie așa? Ei erau aspri. Erau robuști. L-ați putea imagina pe Sfântul Pavel să fi fost acel fel de Creștin, l-ați putea imagina pe Sfântul Petru, „Să fie acum—acum, dacă nu mă faceți supraveghetor general, ei bine, eu nu știu, aș putea să mă duc să mă înscriu la *Cutare-și-cutare?*” Ei erau oameni aspri. Erau bărbați ai credinței. Au trăit cu Dumnezeu. Umblau cu Dumnezeu. Erau oameni severi. I-au slujit lui Dumnezeu, zi și noapte, constant. Nu trebuia să-i stropești și să-i dădăcești, și să le oferi *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*. Ei erau bărbați, aspri! Erau semințe autentice, nu hibridi în denominațiuni.

¹¹⁷ „Dacă voi, Metodistilor nu mă tratați bine, mă voi duce la Bapțiști. Bapțiștii nu mă tratează bine, mă voi duce la Penticostali. Dacă ei nu mă tratează bine, mă voi întoarce la Catolici, sau orice altceva.” Vedeți, ei, asta este un hibrid, trebuie să-i menții stropiți, „Da, Doctor Reverend Frate *Cutare-și-cutare.*” Acea nu este Creștinătate.

¹¹⁸ Creștinismul nu cere—nu cere titluri, nu cere favoruri. Aceasta îl cunoaște numai pe Dumnezeu. Este sămânța originală. Îl iubește pe Dumnezeu, și se iubesc unii pe alții. Nu este nici o stropire pe ei, și să-i dădăcești, și să-i mângâi în jur, și să spui, „Da, ei bine, *această* soră, ei bine, cred că este în regulă ca ea să aibă păr scurt, și *aceasta* nu.” Și—și nu există astfel de lucru ca acela, și le lasă să le meargă cu *aceasta*. Este—este aspru, este Evanghelia! Puneți-o acolo afară, lăsați să cadă unde va vrea. Creștinilor le place asta.

Trebuie să fiu dus Acasă, în Cer,
Pe un pat de flori de ușurință,
În timp ce alții au luptat să câștige premiul
Și au navigat prin mări însângerate?

119 Trebuie să fiu mângâiat pe spate, și *aceasta, aceea, și cealaltă*, și dădăcit? Mă aștept la locul meu acolo afară cu cei aspri. Nu mă aștept să ajung acolo sus fără să n-am deloc cicatrice ca trofeu.

Trebuie să lupt, dacă trebuie să domnesc,
crește-mi curajul, Doamne!

120 Vedeți, lăsați-mă să stau ca un Creștin. Nu să fiu o—o plantă hibridă. Trebuie să fie dădăciți și mângâiați, și aduși în ceva. Voi nu sunteți aduși înăuntru oricum, Creștinătate, voi sunteți născuți în aceasta. Devii o făptură nouă, ești o sămânță a lui Dumnezeu, care vine în pământ.

121 Acum, acum noi aflăm că el a stropit acest spray de otrăvă, și acel spray a fost spray-ul înțelegerii moderne, educației, științei, și al civilizației, chiar lucrurile care noi le prețuim așa de mult. V-ați oprit vreodată să vă gândiți că marele nostru vrăjmaș, în viața naturală în ziua de azi printre națiuni, este comunismul? Care este dumnezeul comunismului? Civilizația, și educația, știința. Așa este, nu-i așa? Asta-i pe ce trăiesc ei și prosperă, este știința, științific, științe, un dumnezeu al științei. Acum dacă ați vrea doar . . . și cu spray-ul de otrăvă al acestei civilizații moderne, știință și educație.

122 Acum dați-mi voie să vă dovedesc că educația și civilizația vin de la diavolul. Acum să ne întoarcem înapoi aici și să vedem, dacă vreți, în Genesa, al 4-lea capitol. Bine, acum să începem cu al 16-lea verset din Genesa 4. Paisprezece aici sau . . . Genesa 4, iertați-mă. Acum observați, Satan . . .

123 Voi oameni, care urmăriți aceste benzi, cu al nostru—fratele nostru aici, acum, m-ați auzit predicând despre *Sămânța Șarpelui*, și aceea nu poate fi negată. Aceea a fost deschisă într-una din acele Șapte Peceți. Aceasta era ascunsă.

124 Acum dacă copiii au fost crescuți sub felul acela, vedeți, sub acel fel de învățătură, asta este ceea ce erau părinții lor; ei au natura părinților lor, denotațiunile lor, și așa mai departe, ei trebuie să creadă aceea. Vedeți, ei cred aceea pentru că s-au născut sub acel părinte. Dar astăzi noi nu ne-am născut sub acel părinte; Părintele nostru este Cuvântul. Și Cuvântul . . . „Bine,” spui, „Eu sunt născut sub Dumnezeu, de asemenea.” Pentru acea epocă. Dar aceasta este epoca culminantă, aceasta este epoca dincolo de acele denotațiuni.

125 Acolo trebuiau să vină afară, trebuie să vină afară; Dumnezeu a rânduit așa, că trebuie să vină afară, acele Șapte Peceți trebuie să fie deschise. Trebuia să fie făcut în această epocă Laodicea. Și eu cred, dincolo de orice umbră de

îndoială . . . Nu ca să ne lăudăm; nu ne lăudăm cu nimic, numai în Isus Cristos; nicicare din noi. Noi ne lăudăm doar cu Isus Cristos. Dar suntem mulțumitori cu . . . pentru privilegiul să știm prin orice . . . fără nici o umbră de îndoială, că Dumnezeu ne-a ales pe noi în aceste zile de pe urmă, și a dovedit-o prin semnele din Ceruri și de pe pământ; și fiecare din ele venind chiar drept înapoi la Cuvânt, ca să dovedească că este așa, această epocă în care trăim noi, Mesajul și cum este Acesta. Noi nu suntem un cult. Nu suntem o grămadă de fanatici. Noi suntem slujitori ai lui Dumnezeu, care am fost chemați de Duhul Sfânt. Voi veți avea tot felul de nume prinse de voi, dar aceea nu înseamnă că este așa.

¹²⁶ Acum amintiți-vă, fiul lui Satan a fost Cain. Acum cred că voi ați parcurs prin toate benzile, care, eu văd bibliotecile voastre aici, cu ele. Acum amintiți-vă că Eva a devenit însărcinată de către Satan, și în aceeași zi . . . Noi avem un caz ca acesta în Tucson acum, că o femeie, dacă devine . . . trăiește cu doi bărbați, poate avea două genuri diferite de copii. Noi știm asta. Știam asta la împerecherea câinilor și lucruri, și așa mai departe, dacă aceasta este imediat.

¹²⁷ Astfel Satan, în acea dimineață poate, l-a întâlnit pe acest rău, care era șarpele; nu sub forma unei reptile, ci o fiară; cea mai șireată, vicleană, deșteaptă, dintre toate fiarele, inferior doar omului. Și omul este animal, el însuși, și noi suntem—suntem mamiferi, animale cu sânge cald.

¹²⁸ Și—și Satan a fost următoarea verigă aici, acest șarpe, a fost lucrul cel mai apropiat de om, de la un cimpanzeu, care stă între om și—și cimpanzeu. Acum știința caută acea verigă lipsă. Și este atât de ascunsă prin coborârea lui jos, și nici măcar un os din el nu arată ca a unui om, vedeți, făcându-l o reptilă.

¹²⁹ Acum, aflăm acum, că acest individ a găsit-o pe Eva în grădina Eden, această femeia tânără care nu cunoștea păcatul, nu știa ce însemna goliciunea ei. Și el știa. El era deștept, șiret, isteț. Și el i-a spus, „Sămânța, fructul era plăcut și era de dorit,” și . . . când a trăit el cu ea în acea dimineață.

¹³⁰ Și apoi, vedeți, apoi, după amiaza, ea l-a convins pe Adam să facă același lucru, spunându-i despre ce era vorba.

¹³¹ Și atunci Adam în mod deliberat, știind că nu ar fi trebuit să o facă, s-a dus cu nevasta lui și a înfăptuit acest act. La care, ar fi ajuns oricum în cele din urmă. Dar, vedeți, trebuia să fie în acel fel, înțelepciunea lui Dumnezeu, căci acest lucru atunci, care, expune atributele Sale de a fi Salvator, Tată, Vindecător. M-ați auzit să predic despre asta, vedeți. Acum dacă aceea nu s-ar fi făcut . . .

¹³² El doar i-a lăsat acolo afară la libera alegere, pentru a-i lăsa să acționeze. El nu îi putea determina să facă lucrul acesta, și apoi încă să fie drept. Dar El a putut să-i pună egali cu El, și la

libera alegere, și apoi a lăsat ca ei singuri să o facă. Și El știa că ei o vor face.

¹³³ Și astfel atunci, vedeți, apoi când a trăit cu Adam, ea a dat naștere la gemeni. Și unul dintre ei era de la Satan; și unul dintre ei era de la Adam, care era de la Dumnezeu. Cain și Abel.

¹³⁴ Și asta se întâmplă. Avem un caz acolo în Tucson acum. Femeia albă a trăit cu soțul ei într-o dimineață, și în acea dupămasă a trăit cu un Negru. Și unul dintre băieții . . . Au fost născuți doi băieți. Unul dintre ei era un micuț Negru cu părul creț, și celălalt este un—un copil cu părul blond, foarte draguț. Și—și, cred că acum, ea încearcă să-l facă pe tatăl alb să-i ia în grijă pe ambii copii. Și el a spus, „Voi avea grijă de al meu, dar nu de a lui. Negrul să aibă grijă de copilul lui.” Astfel, vedeți, este adevărat.

¹³⁵ Există întotdeauna gemeni. Și acela-i motivul . . . Să nu uitați aceasta, turmă mică. Biserica în zilele din urmă urmează să fie gemeni, „atât de aproape că ar înșela pe cei Aleși . . .” Matei 24:24, vedeți. Biserica urmează să . . . Este o mișcare Penticostală. Este așa de mult ca lucrul adevărat, încât ar „înșela chiar pe cei Aleși dacă ar fi cu puțință.” Și puțin mai târziu, dacă am șansa, vreau să explic ce, cum vine acea alegerea. Vedeți, îi va înșela pentru că este aproape ca același lucru. Vedeți, doar doi tați, asta e tot; aceeași mamă, aceeași biserică, aceeași mișcare, același lucru. Terenul de răsad este același, unde cade Cuvântul; dar una din ele, ca și aici, este pervertită. Voi înțelegeți? Spuneți „Amin” dacă da. [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Vedeți, una din ele este o pervertire, pentru că este tatăl greșit. Care, vă voi dovedi într-o zi, dacă Dumnezeu îmi va permite, că denomi-națiunea este semnul fiarei. Vedeți, este tatăl greșit, el stârnește oamenii spre o organizație în loc de Cuvânt. Vedeți, este tatăl greșit. Este o mișcare a lui Cain.

¹³⁶ Când mă duc acasă de data aceasta, voi predica asupra subiectului, *Urma Șarpelui*; fiara la început, și fiara la sfârșit; și urmărindu-l direct prin Biblie, și să arăt cum se îndreaptă el în sus. Vedeți? Și o veți auzi toți prin telefon, vedeți, dacă Domnul ne permite să facem lucrul acesta. Și acum urmăriți doar cât de șiret este acel individ, cum este el doar exact chiar . . . Ei bine, ei sunt chiar ca Iuda și Isus acolo, ambii frați în seminția lor, chiar ca Esau și Iacob. Și—și ca și cioara și porumbelul, stând pe aceeași prăjină. Și totul este un geamăn, în—în acest mare conflict în care ne aflăm.

¹³⁷ Vrajmașul folosește amăgirea, cum a făcut cu Eva, „Oh, Dumnezeu a spus? Sigur, dar—dar cu siguranță . . .” Vedeți?

¹³⁸ Vedeți, încercând să raționeze peste ce a spus Dumnezeu la origine, „Tu vei muri!”

¹³⁹ A spus, „Da, Dumnezeu a spus. Așa, dar cu siguranță . . .” Vedeți acea stropire asupra acestui lucru? Vedeți? Dar ce spune

Dumnezeu, Dumnezeu ține, El nu are nevoie de nici un ajutor de la Satan. El Îl ține. Astfel, să nu fiți niciodată amăgiți de aceea. Acum observăm, atunci, că aceasta a rodit după soiul ei. Acum în Genesa aici, aflăm, după stropirea acestei otrăvi de cunoștință.

¹⁴⁰ Acum, știința este cunoștință. Și tot ce auzim este: „Știință, știință, știință, știință.” Marele subiect în școală: Știință! Astăzi, un automobil mai bun, un mai bun *aceasta*, un cămin mai bun, o casă mai bună, un mai bun *aceasta*, un mai bun *aceea*. Ce facem noi? Murim, tot timpul. Am creat un automobil, renunțăm la mers; renunțăm la mers, ne vom schimba în grăsime. Ei bine, noi nu mai avem bărbați; avem meduze. Așa este.

¹⁴¹ Și femeia, tot ce face ea, aruncă hainele, și apoi [Fratele Branham atinge ceva—Ed.] apasă pe un buton, iat-o acolo. Când, mămicuța voastră se ducea la râu, și căra apă, și crăpa lemne, și fierbea într-un cazan pe undeva, și—și își aranja hainele ei în acel mod. Și noi suntem așa de moi, dacă s-ar face asta, ne-ar ucide. Dar, nu putem face nimic, asta este epoca în care trăim.

¹⁴² Chiar și știința spune acum, că, „Fetițe intră în menopauză, femeii tinere cu vârste cuprinse între douăzeci și douăzeci și cinci de ani.” Le întâlnesc chiar în rând. „Că tineri merg prin vârsta lor mijlocie, între vâsta de douăzeci și douăzeci și cinci de ani.” Mama mea . . . Soția mea a trecut, cam de la treizeci și cinci la patruzeci de ani. Mama mea a trecut, de la patruzeci și cinci la cincizeci de ani. Vedem cum degenerază în aceste zile de pe urmă. De ce? Pentru că lucrăm mai mult cu știința.

¹⁴³ Acum o sută cincizeci de ani, singurul mod care îl avea omul ca să călătorească era cu calul sau pe jos. Și acum merge cu jet-ul, aproape ca gândul. Vedeți, știința a făcut asta, și este de la diavolul. Acum voi spuneți, „Este așa, Frate Branham?” Da, domnule.

¹⁴⁴ Să luăm Genesa 4, acum.

Și Cain a mers afară din prezența DOMNULUI, . . .

¹⁴⁵ Acum urmăriți primul lucru care l-a făcut el, (Spuneți-mi când vă gândiți că avem destul aici, că doar mă voi opri pe aceasta oriunde.) Vedeți, „Cain a mers afară din Prezența Domnului.” Acolo a greșit el. Și acolo este unde veți face voi o greșeală, și acolo-i unde voi face eu greșeala, exact în minutul când noi plecăm din Prezența lui Dumnezeu.

. . . Cain a mers . . . din prezența DOMNULUI, și a locuit în țara Nod, la răsărit de Eden.

¹⁴⁶ Vedeți cât de religios a fost, s-a dus roata la partea de „Răsărit,” partea de Răsărit.

Și Cain s-a împreunat cu nevastă-sa; ea a zămislit, și l-a născut pe Enoh: și Enoh a zidit o cetate, (vedeți, civilizație), a zidit o cetate, și a pus acestei cetăți numele, după numele fiului său, Enoh.

Și . . . Enoh l-a născut pe Irad; și Irad a- . . . și Irad a- . . . [Porțiune goală pe bandă—Ed.]

. . . și-a luat două neveste: numele uneia era Ada, și numele celeilalte era Țila.

Și Ada a născut pe Iabal: și . . . tatăl celor ce locuiau în corturi și din acei care au vite.

Și numele fratelui său era Iabal: (eu presupun că I-a-b-a-l) el a fost tatăl . . . celor ce cântă cu alăutele și cu cavaliile. (Vedeți, muzică; știință, vedeți, venind înăuntru.)

Și Țila, . . . a născut și pe Tubal-cain, un instructor al tuturor u-n-e-l-t-e-l-o-r de aramă și de fier: (cu alte cuvinte, un fel de forjare, punându-le împreună), și sora lui Tubal- . . . Tubal-cain era Naama.

Și Lameh a zis nevestelor sale, Ada și Țila, Ascultați glasul meu: voi nevestele lui Lameh, ascultați cuvântul meu; căci am omorât un om pentru rana mea, și un tânăr pentru vânățiile mele.

Dacă Cain va fi răzbunat de șapte ori, cu adevărat Lameh de șaptezeci . . . de șapte ori, sau șapte ori.

147 Acum observați, de îndată ce au ieșit din Prezența Domnului, ei au început să zidească cetăți, au început să facă instrumente; au început în știință, să facă aramă și fier, și—și să cânte muzică, și așa mai departe. Vedeți? Vedeți? Acum de unde a venit asta? Cine a mers afară? Cain, sămânța șarpelui. Înțelegeți asta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Cain a mers afară. Și, observați, el a mers afară din Prezența Domnului, și a început să lucreze în știință.

148 Acum priviți unde lucrează el încă, vedeți: știință, educație, orașe, cultură. Este de la diavolul. Cine a început-o? Diavolul. A cui este cea de astăzi? Diavolul. Bombe atomice și lucruri, cu care să ne distrugă. Trăim în asta. Noi trebuie să trăim aici. Noi suntem o ființă, trebuie să stăm aici. Dar marea civilizație a lui Dumnezeu nu va avea nimic din asta în ea. Vedeți? Și știința ia—ia lucrurile naturale și le pervertește ca să facă lucruri pentru care nu au fost plănuite să facă.

149 Și așa este religia științifică! Ia Cuvântul lui Dumnezeu și face din acesta o organizație bisericească, în loc să facă lucrurile care ar trebui să le facă.

Ei spun, „Zilele miracolelor au trecut.”

Biblia a spus, „El este același ieri, azi, și veci.”

„Nu exista așa ceva ca vindecare Divină.”

150 „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua în

mână șerpi, sau vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; dacă își pun mâinile peste bolnavi, se vor însănătoșa.” Ce? Atunci, toate națiunile, toți, fiecare făptură! „Iată, Eu sunt cu voi, chiar până la capătul pământului, sfârșitul—lumii *kosmos*, întregul lucru, sfârșitul încheierii.” El este în mod absolut acolo!

¹⁵¹ Și acum, vedeți, ei iau știința, și spun, „Oh, bine, atâta timp cât noi ne adunăm împreună și ne înscriem la biserică, și devenim *aceasta*, sau un bun membru sincer. Noi ne plătim . . .”

¹⁵² Vedeți nu—nu spune, „Oh, nu există așa ceva ca Dumnezeu.” Ați auzit banda mea despre cristoși falși în zilele de pe urmă. Vedeți, nu falsul Isus, (Satan a știut mai bine de atât, vedeți), ci este vorba despre cristoși falși. *Cristos* înseamnă „cel uns.” Și ei de fapt sunt unși, unși cu (ce?) Duhul Sfânt, să facă semne și minuni. Și ei o fac.

¹⁵³ Dar, vedeți, când vine jos acum, noi suntem în ultima epocă, nu acolo în trecut în epoca Penticostală. Suntem aici în ultima epocă. Și prima epocă a început cu Cuvântul, care era *Cristos*. Și ultima epocă trebuie să se sfârșească cu Cuvântul, care este *Cristos*. Și aceste alte lucruri, această pleavă și așa mai departe, așa cum am explicat, sunt doar cărauși ai Cuvântului, să-și servească scopul până când Acesta ajunge la statura completă, vedeți, la care era bobul original.

¹⁵⁴ Acum al 25-lea verset.

Și Adam s-a împreunat iarăși cu nevastă-sa; și ea a născut un fiu, și i-a pus numele Set: Căci Dumnezeu, a zis ea, mi-a dat o altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain.

Și lui Set . . . Și lui Set, lui i s-a născut și lui un fiu; și i-a pus numele Enos: și atunci au început oamenii să cheme după numele DOMNULUI.

¹⁵⁵ Vedeți cum s-a dus sămânța șarpelui în știință, educație, orașe, și muzică, și lucruri mărețe, și educație, și știință, și așa mai departe.

¹⁵⁶ Dar sămânța celui neprihănit, care a fost . . . Vedeți, Eva nu a avut o sămânță. Știți asta. Femeia nu are o sămânță, femeia. Ea are un ovul, dar nu o sămânță. Dar ea . . . i-a dat lui, o sămânță, vedeți, dotată prin dotarea lui Dumnezeu, ea a luat sămânța. Și marea Sămânță, desigur, de la femeie, a fost ce Dumnezeu i-a dat. Vedeți, Dumnezeu i-a hotărât ei o sămânță în loc la cea pe care a ucis-o Cain; care, vrăjmașul, moartea, sămânța șarpelui a ucis sămânța lui Dumnezeu, în perversiune acolo, vedeți. Dumnezeu a hotărât, prin femeie, o Sămânță, care este *Cristos*, vedeți, ca să aducă din nou înapoi sămânța originală. Voi o vedeți? Și așa vedeți că perversiunea a adus moarte prin educație și inteligență, și ce numim noi astăzi, știință și religie, și așa mai departe, a adus moarte. Dar ea . . . i-a hotărât lui, o sămânță, și atunci omul

a început să cheme Numele Domnului, și a început să revină iar la Cuvânt. Vedeți?

157 Și amintiți-vă, urmăriți acea sămânță, așa cum o vom urmări în câteva săptămâni, la acest șarpe. Voi urmăriți aceea, se schimbă chiar prin Scriptură. Urmăriți-o. Acele două vițe cresc chiar împreună, așa cum ați auzit Mesajul meu despre „vița.” Ele cresc chiar împreună, și așa de aproape împreună că aproape ar înșela chiar pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință, în zilele de pe urmă când ajunge la cap. Produce un bob chiar ca un grâu, dar nu este un grâu, vedeți, nu este. Este o pleavă, încă.

158 Acum, vedeți acolo: civilizație, educație. . . cred că mai am vreo încă zece Scripturi, vedeți, notate acolo, dar mă gândesc să nu merg prin aceea. Dar noi înțelegem prin aceasta, că educația, știința și civilizația, sunt de la diavolul. Așa este. Nu sunt de la Dumnezeu. Sunt de la diavolul. Acum, eu nu spun că nu ar trebui să le aveți. Nu, sigur că nu. Puțin mai încolo, eu pot, vom dovedi asta; că Dumnezeu. . .

159 Chiar cum voi purtați haine, voi femeile, noi bărbații. Noi nu trebuia să purtăm îmbrăcăminte, la început. Dar, vedeți, fiind că trăim în această epocă în care trăim noi, trebuie să purtăm îmbrăcăminte, vedeți. Ne este dat să o facem așa. Trebuie să le purtăm. Dar la început, nu trebuia, vedeți, pentru că noi nu cunoșteam păcatul. Dar acum trebuie.

160 Acum noi trebuie să avem automobile. Acum trebuie să mergem în locuri și să vizităm, și așa mai departe, în automobile și știință, și așa mai departe, dar nu este de la Dumnezeu. Nu este de la Dumnezeu. Educații, dar ele sunt. . .

161 Forma de educație a lui Dumnezeu, civilizația, știința, sunt în starea lor originală, vedeți, depășește ceea ce facem noi.

162 Acum priviți, ei iau anumite lucruri și pun anumite lucruri împreună, și se creează un produs chimic care va distruge. Acum lăsați-le în poziția lor corectă, ele sunt în regulă; le puneți împreună, sunt total greșite. Vedeți? Vedeți, aceasta aduce moarte.

163 Și când încerci să iei Cuvântul lui Dumnezeu și să Îl pui în religia acestei lumi, îți aduci moarte ție însuși. Ucide subiectul. Înțelegeți ce vreau să spun? Ucide persoana. Spui, „Ei bine, acum uite, tu să crezi în Dumnezeu.”

„Oh, acum, tu nu trebuie să crezi *asta*. Dacă tu—tu—tu. . . biserica noastră.” Chiar atunci, asta este bubuitul care—care ucide subiectul.

164 Tu trebuie să lași totul să cadă la o parte, și să iei numai Cuvântul. Stați chiar cu acel Cuvânt. Nu plecați. Când Dumnezeu a spus așa, este chiar ceea ce este. Nu îmi pasă ce poate educația să dovedească.

165 În zilele lui Noe, ei au putut dovedi că nu exista apă acolo sus în ceruri. Dar Dumnezeu a spus că venea ceva jos, și a venit. Așa este.

166 Ei spun astăzi, „Nu este nici un foc acolo sus, să cadă.” Dar urmăriți-l căzând, într-o zi. Aha. „Cum vom face noi *aceasta* și *cealaltă*?” Priviți-l pe Dumnezeu făcând. El o va face. El a spus că o va face.

167 Și acea Sămânță se va prinde pe undeva. Slavă lui Dumnezeu! Singurul lucru care îl așteaptă El, astăzi, este un strat de pământ, pe undeva ca să Se poată așeza.

168 Aceasta va începe în cineva, și ei O vor perverti, și O vor stropii cum a făcut el cu Eva. A început în Eva, pentru a prinde și să nască fiii lui Dumnezeu, nu fiii lui Satan. Dar ea a fost un teren de răsad, și a căzut în locul greșit. La fel va cădea Cuvântul într-un necredincios, sau într-un îndoielnic, sau un sceptic. Va face un membru de biserică din ei, dar niciodată un fiu sau o fiică de Dumnezeu. Le spui să își lase părul să crească; îți vor râde în față. Le spui să facă *aceasta* sau *cealaltă*, sau bărbații să o facă, îți vor râde în față. Nu sunt fii de Dumnezeu. Este terenul de răsad greșit, cu toate că ei țin Sămânța. Îi vedeți pe cei cu ungere falsă? Ei sunt unși, da, cu Duhul Sfânt, vorbesc în limbi, și fac semne și minuni; dar este de la Satan.

169 Isus a spus, „Mulți vor veni la Mine în ziua aceea, și vor spune, „Doamne, Doamne, nu am scos eu draci, și—și n-am lucrat mari, lucrări și minuni puternice în Numele Tău?” El a spus, „Depărtați-vă de la Mine, voi care lucrați fărădelege.”

170 Ce este fărădelegea? David a spus, „Dacă zămislesc fărădelege în inima mea, Dumnezeu nu mă va auzi.” Vedeți?

171 Fărădelegea este ceva care tu știi că ar trebui să faci și nu vrei să faci. Știi mai bine, dar nu vrei să o faci. Este fărădelege, vedeți. Știi că ei ar trebui să stea cu Cuvântul lui Dumnezeu, dar de dragul bisericii, sau de dragul altcuiva, sau altceva, tu te vei abate de la Cuvântul lui Dumnezeu și faci ce spune organizația. „Ei bine, eu nu știu. Biserica mea spune că ar trebui să facem asta în *acest* fel, și eu o cred în *acest* fel.”

172 Vedeți, și este chiar înaintea voastră că nu ar trebui să faceți asta. Asta este fărădelege. „Depărtați-vă de la Mine, voi care lucrați fărădelege.”

173 Priviți la marele Sfânt Pavel, în I Corinteni 13, el a spus, „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și Îngerești . . .” Acum cei care vreți, sau cineva vrea, să bazeze pe aceea că este evidența Duhului Sfânt? Pavel a spus, „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și Îngerești, și n-aș avea dragoste” cum aveți voi toți aici printre voi, „Nu sunt nimic.” Vedeți?

174 Puteți vorbi în limbi, da, pentru că Acesta este Cuvântul. Un predicator poate lua acest Cuvânt, și să meargă înainte și

să Îl predice, și spune acel Cuvânt, și acel Cuvânt va crește. Dar predicatorul ar putea fi un fățarnic, el însuși. Acesta-i Cuvântul. Vedeți? Dar adevărata făptură vie a lui Dumnezeu ia tot scopul, Cuvântul. „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iasă.” Și voi adăugați altceva cu Acela, voi obțineți o plantă pervertită.

¹⁷⁵ Dacă eu încep aici cu un grâu, și pun un—un scaiete cu acesta, și le-aș încrucișa împreună, dacă s-ar putea face așa de la polen, și să îl pun înăuntru acolo, eu obțin scaietele grâu. Vedeți? Arată ca un grâu, și totuși este un scaiete. Nu este viață autentică, nu se poate reproduce din nou. Vedeți? Va crește, dar nu se poate reproduce.

¹⁷⁶ Un—un—un măgar se poate împerechea cu o iapă, și ea va naște un catâr, dar acel catâr nu se poate reproduce la rândul lui un catâr. Este un hibrid.

¹⁷⁷ „Fiecare cuvânt să rodească după soiul lui.” Vedeți, aceasta se poate reproduce doar o singură dată. Și biserica poate veni ca o organizație, o singură dată, dar nu se poate reproduce pe sine; produce o altă organizație. Cea Luterană nu se poate reproduce în Luterană; a dat naștere la o Metodistă. Și una Metodistă a dat naștere la una Penticostală. Vedeți, nu se poate reproduce înapoi, pentru că este moartă. Nu poate începe o trezire. Unde a început Dumnezeu vreodată o trezire într-o organizație? Examinați istoria voastră. El nu a făcut-o niciodată. Este organizația care se formează în urma trezirii.

¹⁷⁸ Când Luther, omul lui Dumnezeu, a venit cu mesajul justificării, în urma lui a venit biserica Luterană. Nu au reușit niciodată să se dezvolte.

¹⁷⁹ Apoi Dumnezeu a trimis un om cu numele de John Wesley, acolo a avut loc o trezire în urma aceluia. Ce au făcut ei? S-au organizat. Nu s-a mai putut re aduce niciodată din nou. Vedeți, este stearpă.

¹⁸⁰ Aleluia! Dar Cuvântul lui Dumnezeu va dura pentru totdeauna! Așa este. Va produce după soiul Lui.

¹⁸¹ Aici apare un Penticostal, el nu poate; priviți ce a făcut, s-a organizat. Nu se poate reproduce. Pot avea Oral Roberts și toate celelalte, prin toată țara, nu o pot face. Vor rămâne exact în urmă la acea rasă veche naturală a catârului. Nu poate! Nu contează câte injecții are, e nemișcată; câte relații spirituale are, și orice are, este. . . Voi, acum sunteți adulți, știți despre ce vorbesc. Indiferent de câți soți și soții are, și orice altceva, și câte surioare își edifică aici, și bisericuțe și organizații, nu poate reproduce o trezire. Este terminată. S-a încrucișat cu lumea, de la Cuvântul lui Dumnezeu, și nu se poate reproduce din nou. Dumnezeu va ridica ceva altceva și începe să avanseze Cuvântul Său; și dacă se organizează, și aceasta va muri! Așa este. Nu se poate reproduce, pentru că este un hibrid. Asta-i corect.

182 Priviți la porumbul vostru hibrid astăzi, ei spun, „Este cel mai bun porumb.” Este—este un ucigaș. Asta-i ce vă ucide. Viețile voastre nu au fost făcute pentru. . . Trupurile voastre nu au fost făcute pentru asta. Trupurile voastre au fost făcute pentru cerealele originale. Acela este motivul că tații și mamele voastre, și așa mai departe, au trăit mai mult. Acela este motivul că ei erau rezistenți. Om, în vârstă de șaptezeci și optzeci de ani, era aspru și tare. Vedeți, ei au trăit din lucruri naturale. Priviți la acești oameni de munte de aici, trăiesc cu cerb și—și cerealele originale. Pune-l pe om aici în oraș; iată-l venind aici, un mare ramolit, la aproape vârsta de treizeci și cinci, patruzeci de ani. Moale? Sigur! Ei bine, eu deviez de la subiect, nu-i așa?

183 Observați, dar eu încerc să vă transmit, asta este civilizația, ce numim noi cultură. Cultură, auziți așa de mult despre asta. Acum, ați auzit vreodată care a fost părerea mea privitor la cultură? Este un bărbat care nu are destul curaj săucidă un iepure, dar poate mânca pe săturate din acesta după ce altcineva îl ucide. Deci, eu, asta este ce eu—eu—eu—cred eu despre cultură, vedeți. Asta este, așa este, vedeți. Noi nu. . .

184 Dumnezeu nu vine prin. . . Nu este a *cultura* pe un om la Dumnezeu. Voi nu îl *civilizați* în Dumnezeu. El este născut, o sămânță a lui Dumnezeu, de la Dumnezeu, întotdeauna a fost Dumnezeu, și niciodată nu poate fi nimic altceva în afară de Dumnezeu. Tu nu ești cultivat în El.

185 Acum, cum își are el felul lui de Eden, și printr-o sămânță deformată! Satan și-a făcut chiar marele lui, marele lui Eden acum. Ce este acesta? Cultură, știință, biserici frumoase, turle înalte, predicatori bine instruiți, educație, „DA., D., Ph.D., LL.D., Doctor în Literatură, Doctor în Divinitate, Doctori!” De fiecare dată când pronunți asta, cu atât îl îndepărtează pe el mai mult de Dumnezeu, doar îl aruncă complet departe. Și adunările nu vor ca cineva să se ridice acolo și să folosească cuvintele de „hit, nu-s, și poartă, și cară, și aduce.” Ei nu vor asta. Ei vor ceva frumos.

186 Este același lucru care îl avea Cain în mintea lui (tăticul lor, la început), a oferit flori și roade de pe câmp, când Dumnezeu a vrut jertfă, un om cu descoperirea lui Dumnezeu: era sângele! Nu o pară, sau o piersică, sau o prună, sau orice ar fi fost, sau, o caisă, cum spun ei acum: a fost sângele care ne-a scos pe noi din grădina Eden, un—un sânge degradat, o femeie care a lăsat sămânța unei persoane nepotrivite să fie plantată în pântec și să o înceapă.

187 Acum aflăm, să dovedesc că Mesajul este chiar oportun, despre ceea ce vă vorbesc, să o dovedesc, priviți la zilele de hibridare astăzi, în încercarea de-a face o specie mai frumoasă. Priviți la hibridare. Priviți la viața plantelor. Aici vara trecută. . .

188 A fost vara aceasta, a fost, am avut o floriceică sălbatică (mi-a arătat acolo afară acum câteva minute, mi-a venit în minte), o floriceică sălbatică ce o aveam aici în stratul de flori, trebuia să ud acel lucru de două ori pe zi, pentru a păstra-o vie. Era un hibrid. Dar a provenit dintr-o altă floare mică de culoare galbenă, care a fost pusă împreună cu altceva, pentru a face această floare.

189 Și acea micuță stătea acolo, când, puteai să sapi zece picioare în pământ și nu ai fi putut găsi destulă umiditate să scuipi. Vedeți, era—era—trăia doar în praf, și era la fel de frumoasă, și nu avea nevoie să fie udată. Era originalul. Nu era hibrid. Nu era amestecată cu nimic, era o floare autentică.

190 Și aceasta era ceva amestecată cu ea, trebuia să o ud și să o îngrijesc, și s-o dădăcesc. Vedeți? *Asta* nu trebuia; nu a urcat nici o insectă pe ea. Trebuie să o stropim, și toate celelalte, ca să le menținem; și muscuțiile și găzele și alte lucruri, jos de pe ele așa. Dacă nu o faci, le va ucide.

Tu nu ai, o găză nu s-ar apropia de ea!

191 Oh, acela este un Creștin adevărat, autentic, născut din nou. Ai putea să îl ispitești cu orice ai vrea. El încă este un Creștin. Ispitește-o pe ea în orice loc ai vrea ca să fie, ea încă este o Creștină.

192 O domișoară de la unul din frații de aici, cineva dintre voi, biserica lor mi-a scris o scrisoare zilele trecute. A spus, „Tăticul nu vrea ca eu să mă duc la un baseball . . . sau un meci de baschetbal, Frate Branham. Noi credem . . .” A spus ea, că era în vârstă de doisprezece ani, a spus, „Frate Branham, noi credem că tu ai Cuvântul Domnului, în ceea ce ne spui acum.” A spus, „Eu cumva cred că tati este greșit. Dar,” a spus, „dar ceea ce spui tu, eu voi crede.” Acum, acea fetiță drăgălașă, vedeți.

193 Așa că m-am gândit. „Ei bine,” am spus, „scumpo, uite dacă tu ești o Creștină, tu ești o Creștină oriunde. Indiferent unde ești, tu ești încă o Creștină. Dar,” am spus, „vezi tu, pe terenul de baschetbal, la ceea ce se gândește tati, tu îi auzi pe acei copii înjurând și comportându-se în acel fel. Eu încă cred că tu ai fi o Creștină. Dar, vezi tu, tati este mai avansat în viață decât tine. Vezi?” Acum, am spus, „Acum tu ai doisprezece ani, și ai spus că ai o soră mai mică, de patru ani. Acum ea vrea ca tu să decupezi păpuși din hârtie. ,Oh, lasă-mă în pace, eu nu am timp să decupez păpuși din hârtie.’ Vezi, tu ești mult mai avansată decât sora cea mică.”

194 Acum acolo-i unde ar trebui să fie biserica astăzi, cu mult avansată în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu Metodist, Baptist, Penticostali, Prezbiterian; ci avansată în Cuvânt, la fii și fiice de Dumnezeu. Ah! Bine. Bine. Mesajul fiind oportun, dovedit.

195 Prin știință, prin știința și cercetările lui, vedeți, au încercat să pervertească totul, să facă o sămânță diferită, să facă ceva diferit, să o facă mai frumos.

196 Priviți la surorile noastre. Am remarcat cu un timp în urmă, despre cât de frumos arătau ele. Oh, le-ați putea pune să stea aici afară la un concurs mondial cu unele ca această Gloria Swanson, sau cu unele din aceste striptease și alte lucruri de aici în California, și ele ar pierde la un milion de mile. Dar numele lor nu este în acea carte de renume; este în Cartea Vieții, vedeți. Aha. „Un duh blând și smerit este o mare comoară la Dumnezeu.” Și Biblia a spus ca—ca femeile noastre să „se împodobească cu un duh blând și smerit, supuse bărbaților voștri, și bunătate.” Asta-i ce este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Vedeți? Așa este.

197 Nu toate acestea de aici, asta-i ce au făcut; ei, Max Factor, a înfrumusețat femeile, în exterior, care este de la Satan. Toate acele lucruri sunt de la diavolul. Știați asta? Cu siguranță. Este tot de la diavolul.

198 Acum îmi amintesc de soțioara mea când era frumoasă și tânără, ea nu s-a machiat. Nu. Ea a venit, am botezat-o în Numele lui Isus, când se îmbrăca cu rochițe până la genunchi așa, vedeți. Dar ea acum îmbătrânește, a spus, „Eu doar devin atât de zbârcită.”

199 Am spus, „Tu ști, pe măsură ce tu îmbătrânești, ochii mei se slăbesc. Îmi amintesc de felul cum erai, și îmi amintesc și știu în inima mea ce vei fi tu într-o zi. Vezi? Vezi? Vezi, cu un duh liniștit și dulce care îl ai, Dumnezeu ne va reuni din nou acolo. Asta-i tot, și atunci niciodată nu vom mai fi schimbați.” Așa că de ce . . .

200 Dar, vedeți, în zilele lui Noe, când fiii lui Dumnezeu le-au văzut pe fiicele oamenilor, că erau frumoase, ei și-au luat femei, de neveste. Vedeți, fiii lui Dumnezeu le-au văzut pe fiicele oamenilor, pentru că ele erau atrăgătoare și—și îmbrăcate în felul acela. Ei, ei au poftit după femei, și s-au dus după ele, vedeți.

201 Mă bucur că voi fii de Dumnezeu a-ți văzut dincolo de asta, vedeți, cum se fac acele femei. Vedeți?

202 Dar despre ce este vorba? Sunt toate frumoase. Este o hibridare. Luați câteva dintre ele, spălați-le fața, ele . . . nu ați recunoaște ce ați avea. Vedeți? Și așa este. Poate au destulă mânie să înfrunte un fierăstrău circular, și—și obscene, și—și răutăcioase, și murdare, și se duc în jur cu alți bărbați.

203 Nu îmi pasă ce, soția mea, eu—eu respect loialitatea în orice femeie. Când eram un băiețandru, spuneam întotdeauna, „Dacă o negresă a vrut să fie loială, eu aș vărsa ultima picătură din sângele meu ca să o țin în acel fel.” Vedeți, eu respect ce este drept, lucrul drept. Am încercat să trăiesc așa, toată viața mea. Eram tânăr atunci, acum sunt bătrân, nu mi-am schimbat ideile nici un pic. Vedeți?

204 Știința, după același model cum a făcut Eva, el a făcut-o și cu biserica, a pervertit-o dincolo. El și-a realizat planurile

astăzi, prin biserica lui hibridă, Edenul lui modern care îl avem noi astăzi. Noi trăim într-un Eden științific, Edenul Satanei, un Eden științific.

205 Dacă vreți să întoarceți la aceasta, în Isaia 14:12. Îl voi cita pentru voi, dacă vreți, 12 și 14.

...Satan își spunea în sinea lui, *Mă voi înălța deasupra celui prea înalt.*

El vroia să aibă o împărăție, în care să fie chiar și fiii lui Dumnezeu să i se închine.

206 Și asta este exact ce a făcut el. A făcut lucrul acesta prin biserică, religie, cum a început el la început, religie. El a făcut-o.

207 Și cum a văzut și profetul Pavel, în II Tesaloniceni al 2-lea capitol, că el—el se culminează în E-...a lui, marele Eden științific în această zi, în știință, în educație și civilizație. Și s-a făcut, el însuși, și la final se va culmina în consiliul ecumenic, unde toate bisericile vor trebui să se aplece înaintea lui. Și vedeți ce este asta? Este acel spirit de amăgire care lucrează printre oameni; fii de Dumnezeu, care sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu; și fiicele oamenilor, care sunt făcute după chipul omului; le-a luat prin minciună, cum a făcut el cu Eva. Și s-a format, pe sine, prin trucurile lui proprii de știință și educație și cultură, până când și-a făcut un modern, științific, Eden al morții.

208 Unde, Dumnezeu, prin Cuvântul Său, a vorbit, și El a avut un Eden fără moarte; fără știință, fără educație cum avem noi astăzi, sau fără civilizație.

209 Voi o vedeți acum, o înțelegeți? Vedeți, acum el are Edenul lui. Priviți, toate bisericile se închină lui. Acea pune...Doi Tesaloniceni aici. El a spus,

...acel om care se numește Dumnezeu, șezând în templul lui Dumnezeu, ...

Și toți...de pe pământ se vor apleca și i se vor închina, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului...înainte de întemeierea pământului.

210 Vedeți, este un Eden modern. Acum ce face el, el însuși? El se mișcă, Roma, în locul lui mare final eten, Eden.

211 Vedeți unde a venit acel papă zilele trecute? Ați observat toate acele treisprezeciuri care s-au întâmplat atunci? El a vorbit treisprezece cuvinte, a avut treisprezece care au luat împărțășirea, a vorbit în Stadionul Yankee, care este treisprezece. Totul a fost treisprezece.

212 Și numărul națiunii noastre este treisprezece, apare în al 13-lea capitol din Apocalipsa; treisprezece dungi, treisprezece stele, treisprezece linii, treisprezece numere pe monede, treisprezece stele pe monedă, totul este treisprezece, și o femeie.

213 Aici vine papa, capul, la femeie; falsul anticrist la mireasa falsă, a științei. Care, lumea noastră, lumea noastră Americană de răsărit de aici, sau Lumea de Vest, a condus lumea, în știință. Vine la ea, în biserica lui științifică, și acum toți Protestanții i se închină lui, vedeți, în treisprezece. Voi o vedeți? Totul este într-un treisprezece. Întreaga noastră națiune, toate celelalte, este treisprezece, o lume a femeii. Vedeți, iată-ne aici, o avem. S-a transformat într-o lume a femeii în grădina Eden, dar aceasta va fi lumea lui Dumnezeu într-o zi. Observați acum.

Acum, și, acești profeți și lucruri au prezis lucrul acesta.

214 Și acum totul a venit din nou cum era înainte ca Dumnezeu să se miște deasupra pământului, a devenit un haos spiritual. Cu siguranță, a devenit.

215 Aici observați al doilea Eden simbolizat îndeaproape cu primul, pentru a înșela, aproape ca să-l ia pe Ales. Observați acum, asta. Eu voi compara aici, doar câteva minute. Acum va trebui să mă opresc, pentru că este ora unsprezece, așa că ascultați. Aceste două Edenuri, cum acest Eden a încercat să simbolizeze, întocmai cum a făcut Satan la început, cu Eva în adevăratul Eden, primul Eden. Doar urmăriți-le, simbolizate împreună acum. Vedeți, noi am înțeles, acum toți înțelegeți clar, un Eden științific în care trăim. Vedeți? Acum, acesta nu a fost Edenul lui Dumnezeu.

216 Edenul lui Dumnezeu nu vine prin știință, educație, cultură. Vine prin Cuvânt, vedeți, chemând toate aceste lucruri ca și cum nu ar fi fost. Și observați, în grădina Eden . . . Haideți doar să le comparăm puțin. Acum observați.

217 Omul și nevasta lui (capul din . . . în grădina Edenului), perechea era goală și nu o știau. Este așa? În Edenul lui Dumnezeu, perechea era goală și nu o știau.

218 Acum ei sunt goi din nou și nu o știu, Apocalipsa 3, Epoca Bisericii Laodicea.

Pentru că tu . . . ești gol, nenorocit, sărac, ticălos, orb, și nu o ști.

219 Acum, în Edenul lui Dumnezeu, ei erau goi și nu o știau. Și acum în Edenul Satanei, să fie prin știință și educație, ei sunt din nou goi și nu o știu. Ce perversiune!

220 Uitați-vă astăzi. Priviți la bărbat, încearcă să poarte lenjeria soției lui; și ea încearcă să poarte hainele lui. Și el încearcă să își lase părul să crească ca al ei; și ea și-l taie pe al ei ca el. Oh, oh, oh, vai! Bărbații încearcă să fie femei, femeile încearcă să fie bărbați, o perversiune!

221 Același lucru îl face biserica, același lucru, Epoca Laodicea. Observați.

222 Motivul că ei nu știau că erau goi, la început, acolo era un Duh Sfânt care îi acoperea de goliciune. Ei nu o știau. Duhul

Sfânt era peste ochii lor, nu vedeau nimic decât fratele și sora lor, vedeți. Legile, ei nu știau că erau goi. Duhul Sfânt!

223 Acum duhul de nesfințenie, necurăție și de poftă, i-a învăluit; educație, știință, „Păi, este științific. Să porți pantaloni scurți, e mai răcoros.” Indienii vă învață mai bine decât atât. Ei se înfășoară într-o pătură, să le țină ca aer condiționat, vedeți, și pun pe ei. Vedeți, educația în mod absolut s-a întors înapoi la un timp, chiar lucrul care cred ei că i-a adus la cultură și civilizație, i-a pus din nou înapoi la necunoștință, mai rău decât erau în primul rând.

224 Școlarizare, educație, priviți la școli! Priviți jos acolo la universitate, noaptea trecută, acei băieți! Câți bebeluși sunt născuți de acele domnișoare acolo, acelor domnișoare în fiecare an la universitate! Gândiți-vă! Voi ziceți, „Acesta este gunoi de stradă.” Și acei băieți, acele „douăzeci și unu bijuterii,” le numesc ei, cu ruj pe ele, și—și părul cu breton, și răsucit pe bigudiuri și atârând jos acolo. Ei spun asta. Și murdari până în gât, mizerie! Voi spuneți: „Bine, asta-i doar lepădătură de stradă.” Este? Sunt studenți la universitate.

225 S-au pus pe beție mare, seara trecută. Și nu știau ce să facă, și așa, ca să se distreze. Și beție și adulter, și de toate de felul acela, nu le-a fost de-ajuns. Au spart sticlele, și au alergat la ușile femeilor, și au bătut la ușă; ele veneau, le-au lovit cu pumnii în față. Au tăiat ochiul unei fete complet afară, și multe dintre ele desfigurate pe viață. Credeți că ar lăsa aceea în vileag? Nu.

226 Doi dintre băieții lor mânând înainte și înapoi pe stradă, și două femei tinere căsătorite ședeau pe—pe trepte, și ei le-au insultat pe femei. Polițiștii i-a luat și i-a băgat în închisoare. A venit decanul acolo. Și întreg lucrul prosperă de la acea universitate, sunt unicele slujbe care le au acolo. A spus, „Aceia sunt copiii mei. Dați-le drumul.” Ei le-au dat drumul.

227 Ia te uită: civilizație, educație, conduce la moarte și haos, și iad. Nu dați ascultare la acele lucruri. Observați acum.

228 Eva doar a trebuit să aibă o mică aruncătură de privire, să vadă cum arăta lumea. Știți, de multe ori, „Noi trebuie să purtăm doar un pic din *asta*.” Sau, știți voi ce vreau să spun, trebuia doar să dăm o mică aruncătură de privire, să vedem. Acum în Sfântul Ioan sau . . .

229 Întâi Ioan 2:15, Dumnezeu a spus, „Dacă iubiți lumea sau chiar iubirea de lume, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în voi.” Lucrurile care sunt acolo afară sunt moarte. Tu ești circumcis, tăiat afară din ea. Tu nu vrei lucrurile din lume, ești mort față de ele. Ele sunt moarte. Tu nu vrei nimic mort. Este putred. Aceasta miroase. Cum ar putea ceva viu să vrea ceva care este așa de murdar? Vedeți, voi sunteți vii în Cristos. Cuvântul vă face vii.

230 Vai, când mă gândesc la asta în ziua aceasta în care trăim, numită educație! Nici măcar nu poți urca la amvon dacă nu ai o Diplomă de Doctorat, și așa mai departe.

231 Îmi amintește de un capelan, odată, ieșit din armată. El a spus—a spus, „Frate Branham,” (A fost chiar după Primul Război Mondial.) a spus, capelanul a spus, „a venit sergentul și a spus, „Capelan, vrei să vi cu mine pe frontul de luptă, la Argonne,” acolo afară dinspre La Salle, Lorraine, Franța, știți. Și a spus, „Am mers către Pădurea Argonne.” Și a spus, „El număra cât de multe tancuri au fost aruncate în aer.”

232 Și a spus, „Era într-o dimineață de Paști.” A spus, „Doar am trecut. . . am trecut pe acolo cu o infirmieră, și ea dădea acelor băieți răniți, un trandafir American, știți, unul cu care este obișnuit un American. Acei băieți apucau acel trandafir, și doar țipau și plângeau, pentru că știau că venea de acasă.” Vedeți, era de acasă.

233 Și eu cred că acela este felul cum facem noi cu Cuvântul, vedeți, îl apucăm, „O Dumnezeule!” Acesta vine de Acasă, vedeți.

234 A spus, „Eu mă simțeam destul de *exaltat* în inima mea. . .” A spus, „M-am dus acolo afară și am spus. . . Și căpitanul a mers afară să numere cât de multe tancuri au fost distruse, și lucruri de genul acela.” A spus, „Duhul Sfânt a spus, „Du-te acolo la acea piatră mică.”” Și a privit în jur. A spus, „Ei au aruncat acel gaz de muștar și clor și,” a spus, „a ars chiar toate frunzele din copaci. Nu mai era rămas nici un lucru viu, și aici era Paștele!” A spus, „Ce mai Paște! Ce mai Paște, când nici măcar nu este iarbă pe pământ, nici nimic!” Și a spus că Ceva l-a atras către o piatră. A tras piatra la o parte, a spus, „Acolo era o floricică de Paște sub aceasta, a fost păstrată sub piatră, prin tot gazul toxic.” Și a spus, „M-am gândit, O Dumnezeule, păstrează-mă sub Stânca de Veacuri, până trece toată această otravă, și fă să înflorească în acea Țară acolo.”

235 Ne-am putea opri chiar aici, dacă doriți, pentru că eu—eu am așa de mult aici, nu o să ajung la ele, oricum, vedeți, de lucruri. Astfel poate o să pot veni înapoi din nou și să vă aduc aceasta.

236 Oh, eu tocmai am terminat de predicat zilele trecute, „*Filtrul Unui Om Gânditor*,” ați citit cu toții Aceea, vedeți, „produce gustul unui om sfânt.” Gândiți-vă, fraților. Orice faceți, gândiți-vă! Efeseni 5:26, acolo este spus.

237 Și noi am vorbit, am vorbit despre cuvântul de *predestinat*, vedeți, aceea poticnește pe așa de mulți din ei. Este Cuvântul lui Dumnezeu. El, El îl folosește, „căci noi suntem predestinați prin Cuvântul lui Dumnezeu.” Și acesta, în aceea noi. . . Când ești predestinat, păi, trebuie să se întâmple, pentru că este așa. Dumnezeu, Dumnezeu te-a ales pentru că El a știut de la început ce vei face.

238 Și nu lăsați ca diavolul să vă pulverizeze cu educație și otravă, și lucruri de genul acela, „Trebuie să fi modern. Trebuie să fi *asta*.” Voi nu trebuie să fiți nimic decât fii și fiice ale lui Dumnezeu. Și dacă sunteți născuți din Cuvânt, sunteți. Observați acel spray. Dacă luați o sămânță, o sămânță bună, și o stropiți, asta—asta o va ucide. Și când ei pulverizează acest lucru denominațional peste voi, va ruina influența Cuvântului original. Dacă ei îți spun, „Tu trebuie să faci *asta*. Păi, celelalte fete o fac. Ceilalți bărbați o fac.” Să nu credeți asta. Aceasta va ruina influența lui Dumnezeu a Cuvântului Său asupra voastră. Voi știți asta.

239 Textul nostru spune, „Să nu fiți potriviți,” pulverizați, „ci fiți transformați,” sămânța care este în voi.

240 Oamenii de azi acționează ca și cum nici măcar nu cred că există un Dumnezeu. Știați asta? Ei acționează așa. Acum, eu nu vreau să-i numesc nebuni, dar ei acționează așa. Pentru că, Psalmi 14:1 spune, „Nebunul a zis în inima lui, Nu există Dumnezeu.” Nu ar trebui să numiți o persoană nebun. Dar cu certitudine ei acționează ca și cum ar fi, pentru că ei nu. . . Ei acționează ca și cum nu ar exista Dumnezeu. Acest Cuvânt este doar ignorat.

241 Priviți, aici zilele trecute, m-au chemat dincolo în cameră ca să privesc. . . Billy Paul, cred, sau careva dintre ei, a spus că era un—un program religios la televiziune.

242 Noi nu avem televizor. Nu va exista unul în casa mea, niciodată. Dar acolo era un. . . Le vreți, depinde de voi. Dar Dumnezeu mi-a spus mie să nu fac asta.

243 Și când ne-am mutat acolo, am închiriat de la această scumpă soră bătrână acolo, ea avea un televizor pentru că trebuiau să îl aibă pentru a închiria casa ei. Și eu i-am lăsat să se uite la un program religios, astfel ei—ei au chemat și au spus că se difuza o cântare de Evanghelie.

244 Și vorbiți de o grămadă de Rickys, acolo acționând în acel fel, se numesc cântăreți de Evanghelie! A fost o discreditare față de Isus Cristos, a vedea felul cum se purtau, scuturându-se, și—și aceste tunsori după Ricky și de toate, știți. Doar, asta doar—asta arăta doar—părea ca și cum era o batjocură!

245 Cain era o asemenea persoană, religios în faptă, desigur. Dar el avea sămânța greșită în el, vedeți, și de aceea a produs sămânța șarpelui. Satan a sâsâit peste această sămânță a Edenului, și asta este ce a dat naștere unui Cain. El și-a pus otrava peste aceasta.

246 El, Cain, cunoștea voia perfectă a lui Dumnezeu. El cunoștea voia perfectă a lui Dumnezeu. Cain o știa. De ce? Dar, a refuzat să o facă, a dovedit atunci a fi sămânța șarpelui. Când a văzut voia perfectă a lui Dumnezeu, el a refuzat-o. A văzut că Dumnezeu a adevărit mesajul lui Abel. El a știut că aceea era voia lui Dumnezeu. Vedeți? L-a văzut pe Dumnezeu adevărind mesajul

lui Abel. Și ce i-a spus Dumnezeu lui? Și El doar, El a spus, „Fă la fel, fă închinarea ca fratele tău, și—și vei face bine.” Dar vedeți, el a văzut voia perfectă a lui Dumnezeu, dar nu a vrut-o. Vedeți, el a vrut să adauge ceva la aceasta.

247 Și acești teologi văd această Biblie, ei O citesc, dar nu vor să O împlinească. Vedeți? Asta arată sămânța șarpelui. Ei L-au văzut adevărat, și atât de simplu înaintea oamenilor, dar pare că este așa de greu pentru oameni să se smerească în fața Cuvântului lui Dumnezeu.

248 Nu găsiți voi toți, când vorbiți, voi femeile, la fete, despre purtarea părului lung, și ele spun, „De ce ți-ai lăsat părul așa de lung?” Vedeți? „De ce purtați fustele voastre până jos, de lungi?” Vă duceți să vorbiți cu ele, ele cumva vă dă din umăr. Nu-i așa? Vedeți, ele știu că este corect, dacă există—dacă există ceva de doamnă în ele. Vedeți? Ele știu că este așa. Dar, vedeți, ele nu se pot smeri la Aceea. Vedeți, iată de ce.

249 Vedeți cum a făcut Cain? El nu s-a putut smeri la Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. Nu a putut să o facă.

250 Oh, chiar Penticostalul spune, „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Mi-am tăiat părul, și vorbesc în limbi!” Hă! Aceea arată chiar acolo că este ceva greșit, vedeți, sămânța produce ceva diferit.

251 O Sămânță nu poate. O Sămânță a lui Dumnezeu nu poate produce o femeie cu părul scurtat. Nu o poate face. Pur și simplu nu poate, pentru că așa a spus Biblia. Vedeți, Aceasta nu o poate face. Nu, domnule.

Acum pare așa de greu să te smerești la Cuvântul lui Dumnezeu.

252 Observați asta în Genesa 4:6 și 7, citesc doar câteva Scripturi aici. „Fă cum a făcut Abel.” A spus, „Dacă tu—tu vezi ce fratele tău. . .” A spus, „Du-te și fă ce a făcut Abel, fă același fel de slujbă cum a făcut el, și—și Eu te voi binecuvânta. Dacă nu, păcatul stă la ușă.” Acum, *păcatul* este „necredință.” „Dacă nu faci cum a făcut Abel! Tu ai văzut că Eu l-am adevărat, și l-am făcut drept. Acum dacă tu nu faci asta, atunci arată că—că păcatul, necredința, stă la ușă.” Vedeți?

253 Și astăzi ei văd ce adevărate Dumnezeu. Ei văd ce face Dumnezeu. Ei văd toate aceste lucruri întâmplându-se. Ei știu despre asta. Dumnezeu își arată semnele Lui sus în cer și jos pe pământ, și toate aceste lucruri ca acelea, și ei văd ce are loc. Dar ei nu o vor face. Vedeți, Satan, sămânța șarpelui; deștept, ieșit din seminarii, educat până la punct, fiecare cuvânt, fiecare lucru, stă în amvon tot atât de corect, și fiecare cuvânt trebuie să fie exact, gramatica trebuie să fie corectă, și totul corect. Vedeți? Sigur, ei nu se pot smeri, un tip ca acela. Vedeți, pur și simplu ei nu o pot face. Ei nu. Ei doar nu o pot face.

254 Acum, „Dacă nu, păcatul pânđește la ușă; necredința pânđește,” atunci el devine neascultător cu voia. „Și când ști să faci bine, și nu îl faci, pentru tine este păcat,” dacă ști ce este bine și nu îl faci. Vedeți? Atunci a devenit neascultător cu voia după ce Cuvântul a fost adevărit, atunci el a trecut linia de separare, atunci a fost izgonit din Eden când el a trecut. Există o linie până unde poți merge, și, dacă te-ai duce mai departe dincolo pe partea cealaltă, tu ești afară. Știți asta, nu-i așa? Există o linie. Dacă nu credeți asta, citiți Evrei 10:26. Acea este Scriptura la care am făcut referire acolo, vedeți.

Căci dacă păcătuim cu voia după... ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat,

255 Acela-i Noul Testament. Așa este? „Dacă păcătuim cu voia după ce am primit Cunoștința care v-a fost propovăduită, citită vouă, dovedită vouă; după ce vedem cunoștința Adevărului, și tu continui și nu crezi, cu voia, nu mai există jertfă pentru păcat.”

Ci doar o... așteptare înfricoșată... la indignarea înfocată, care îi va mistui pe adversari.

256 Așa este? Voi puteți trece acea linie. Cum au făcut copiii lui Israel în călătoria lor, venind prin pustie, Israel a făcut la fel. După ce au auzit mesajul lui Moise și l-au văzut adevărit; au ascultat la un proroc fals care a spus, „Oh, acum priviți, copii, noi suntem toți la fel. Noi ar trebui să ne căsătorim unii cu alții, și ar trebui să facem *asta*.” Și Moise le-a spus lor diferit, și l-au văzut pe Dumnezeu adevărit lucrul acesta. Pentru că, Balaam părea a fi un om mai instructiv decât era Moise, vedeți. El a venit dintr-o națiune mare unde erau oameni mari, și erau toți organizați împreună, țara lui Moab, armate mari, și lucruri mari de care oamenii din acele zile se temeau. Și iată vine aici un proroc, un proroc, unul uns, unul uns fals, vedeți, a venit la unul uns (priviți cât de aproape), și i-a învățat pe oameni, și mulți dintre ei au mers după acela. Să nu uitați asta niciodată. Vedeți, s-au dus după lucrul care nu era Cuvântul, Cuvântul dovedit și adevărit!

257 Nu permiteți ca cineva să vină aici și să vă spună ceva diferit. Urmăriți ceea ce Dumnezeu adevărește și dovedește.

258 Acum dacă acei oameni ar fi privit înapoi, și să spună, „Moise! Dumnezeu s-a arătat în ceruri. Și omul a vorbit în existență, pureci, muște, broaște; a scos din existență, bube și boli. A despărțit Marea Roșie, și noi am venit... Și ne-a hrănit cu mana din cer. Oh, acela este prorocul nostru!”

259 Dar iată aici vine un alt proroc, „Slavă lui Dumnezeu! Și eu sunt, un proroc.” Spune, „Acum, vouă la toți, vă voi spune eu. Acum, acum voi înțelegeți, eu folosesc o gramatică mai bună decât Moise. Și eu sunt în *acest* fel și în *acel* fel, vedeți,” și așa mai departe.

260 Și primul lucru care îl știți, ei au acceptat asta. Și ei toți au pierit chiar în pustie. Nici unul din ei nu a trăit. Niciodată. Ei nu vor fi în Cer, nici unul din ei. Isus a spus.

261 Ei au spus, „Părinții noștri au mâncat mană în pustie!” Vedeți, Penticostali, este corect, vedeți, ei într-adevăr au trecut prin toate experiențele. Ei, „Părinții noștri au mâncat mană în pustie!”

262 El a spus, „Și ei sunt, toți, morți.” *Moarte*, înseamnă „separare Eternă.” Ei nu vor învia niciodată, chiar dacă au trecut prin toate aceste experiențe. Vorbind figurativ, ei au vorbit în limbi, și au dansat în Duhul, și de toate.

263 Dar când s-a ajuns la darea pe față între Cuvânt între doi profeți, unul dintre ei pe Cuvânt, și celălalt în afara Cuvântului; ei amândoi, profeți. Înțelegeți? Spuneți, „Amin.” [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Unul pe Cuvânt, și celălalt în afara Cuvântului; ei amândoi, profeți, dovediți a fi profeți. Dar unul era cu Cuvântul, vedeți. Unșii falși din zilele de pe urmă, vedeți. Unul. . . Profeți, ei amândoi, profeți; unul pe Cuvânt și unul (unul) adevărit de Cuvânt, și celălalt nu a fost adevărit de Cuvânt. Cain și Abel din nou. Vedeți cei doi, fals—fals și adevărat? În regulă.

264 Dar fiecare din ei au putrezit în pustie, și au pierit. Sufletele lor sunt moarte, și duse. Și ei sunt chiar pe calea de datorie, mergând la biserică și chiar lucrurile pe care Dumnezeu le-a poruncit să le facă, dar au acceptat un învățător fals, care nu a fost adevărit de Cuvânt, să fie dovedit ca a fi adevărat. Totuși, el a fost Doctorul în Divinitate, și orice altceva vreți să spuneți despre un profet adevărat, dar nu a fost dovedit spiritual de Cuvânt și de semnele lui Dumnezeu. Și ei au pierit în pustie; drepti, onorabili, oameni religioși, au murit, și nu vor fi niciodată în Cer.

265 Vedeți unde trebuie noi să pășim? Înțelegeți? [Adunarea spune, „Da.”—Ed.] Să nu vă scape asta.

266 La fel ca în vremurile când sămânța-Cuvânt a lui Noe a ridicat o transformare plutitoare de la pământ la cer. A sunat ca nebunie pentru oameni, să aibă un mic cult cum avea Noe. Și el le-a spus, a zis, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dumnezeu a vorbit, și va veni o ploaie.”

267 Știința, și educații și religioșii din acea zi, au spus, „Priviți la șarlatanul acela bătrân. El îmbătrânește, îi alunecă mintea.”

268 Vedeți, dar el avea dreptate, pentru că a fost un profet adevărit. Și atunci, în timpul de pe urmă, mesajul lui a fost cu adevărat adevărit. Ce urma să facă? S-a transformat de pe pământ în Slavă, cu o arcă, a Cuvântului care îl propovăduia. A fost transformat.

269 Spray-ul științific i-a putrezit pe restul din ei în judecată. Au putrezit pe apele judecății, ale potopului.

270 Ce încearcă oamenii să facă astăzi, în această mare epocă științifică de educație, biserica Eden, restaurată din nou la Edenul ei, stare științifică, în loc de Cuvânt? Înălță ei Cuvântul lui Dumnezeu? Încearcă oamenii să înălțe Cuvântul lui Dumnezeu, sau încearcă să se înălțe pe ei înșiși? Care este? Vă întrebați?

271 Biserica este sămânță deformată: cunoștință, program, a cauzat ca întreaga rasă din nou, prin științific, să fie științific neștiutori de Cuvântul lui Dumnezeu. Științific neștiutori de Cuvântul lui Dumnezeu! Este un duminic mare, nu-i așa? Dar, ei sunt.

Spuneți, „Aceasta nu poate fi”?

272 A fost când a venit Isus. În ziua când a venit Isus, acei—acei oameni cunoșteau acel Cuvânt al lui Dumnezeu, doar prin literă. Nu-i așa? Sigur. Dar erau neștiutori de Cine era El, când l-au văzut ei pe Dumnezeu pe aripile unui porumbel, săvârșind și făcând exact ce a spus El că El va face. Și El a făcut exact ce a spus Cuvântul. „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți.” Dar El a făcut întocmai cum a spus Cuvântul că El va face. Și ei erau oameni de știință în acele zile, dar neștiutori științific, să păcătuiască cu voia.

273 Pofta a orbit. Ei au nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu ca să-i arate, să-i arate goliciunea. În Apocalipsa 3, a spus, „Eu te sfătuiesc să cumperi de la Mine alifie, ca să îți se deschidă ochii, ca să-ți poți vedea goliciunea.”

274 Alifia este Cuvântul lui Dumnezeu, vindecarea ochilor care vă aduce de la lucrurile naturale ale lumii, și vă transformă, prin puterea lui Dumnezeu, în Prezența Lui. Atunci tu vezi! Tu spui, „Eu odată am fost pierdut, acum sunt găsit. Am fost orb, dar acum văd.” Vedeți, va fi diferit.

275 Asta-i ce este chemarea pentru biserică astăzi, este, „Eu te sfătuiesc să vi să cumperi de la Mine alifie pentru ochii tăi, ca să poți fi uns cu alifia Mea, și atunci vei vedea.”

276 Lăsați ca Duhul Sfânt să vină peste orice persoană care cu adevărat are ceva jos acolo! O vindecare vine din interior. Lăsați ca acea vindecare să vină de la Duhul care este în voi. Dacă este un Duh autentic care unge Sămânța autentică, Aceasta nu poate face nimic altceva decât să producă un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Dar Duhul autentic poate veni asupra unei—unei sămânțe de scaiete, ploaia poate cădea peste un scaiete, și îl va face să trăiască exact la fel cum cade pe un grâu și îl face să trăiască. „Dar după roadele lor îi cunoașteți.” Vedeți? Noi suntem un pom fructifer, al lui Dumnezeu, rodind Cuvântul Lui.

277 Isus a spus, „Omul să se lepede de sine, și să Mă urmeze. Să lepede educația lui, să lepede cunoștința lui, să lepede diplomele lui; să-și ia crucea și să Mă urmeze.”

278 Oamenii și-au pierdut gândurile de bunul lor simț al decenței. Răsfoiesc puține Scripturi aici, doar pentru. . . Îmi dădeam cam cinci minute pentru asta, zece, vedeți. Oamenii și-au pierdut buna decență unii față de alții. Ei sunt—ei nu sunt cum obișnuiau să fie. Bărbați în vârsta fraților, și eu, aici, știu, și femeile. Oamenii nu acționează cum obișnuiau să fie. Și-au pierdut buna înțelegere. Al minții—efectul mintal care l-a avut asupra oamenilor din această zi modernă științifică în care trăim, a cauzat ca oamenii să își piardă raționamentele lor naturale. Ei nu știu să respecte pe cineva, o femeie, ca o soră și un frate. Este ceva murdar. De îndată ce ei. . .

279 Și femeile trebuie să se îmbrace așa de imoral, ca să iasă printre oameni. Și ele spun, „Eu sunt o femeie bună.” Ei bine, pentru ce să se expună așa acolo afară? Ea este orbită. Ei bine, dacă—dacă a voastră. . . Dacă una dintre aceste surori de aici, de—de vârstă mică, dacă mama voastră sau mama mea ar fi ieșit afară pe stradă, în felul cum una din aceste femei, ei ar fi băgat-o în casa de nebuni; ea nu ar fi avut destulă minte să știe să își pună haine pe ea. Ei bine, dacă a fost nebunie atunci, este nebunie și acum. Este încă același gen de femeie. Vedeți? Dar ele și-au pierdut toată decența, toată înțelegerea lor. Ele le-au pierdut. Și cu înțelegere modernă, cu cultură și educație, „Este mai sănătos, să fi așa.” Este păcătos și moarte! Observați. Ele sunt, oh, nu cum obișnuiau să fie. Când. . .

280 Și observați în viața de biserică. Se obișnuia să fie, în viața de biserică, cu mult în urmă, când profetul avea ceva de spus, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, oamenii se urneau. Ei stăteau exact cu Aceasta. Se urneau. Dar acum, „Nu îmi place tipul acela. Votați-l afară.” Ha! Vedeți? Aha. Vedeți, ei nu mai au înțelegere. Oamenii doar nu se mai urnesc prin Duhul lui Dumnezeu.

281 Cuvântul lui Dumnezeu este Duhul Lui, și Cuvântul Lui vine la profetul Lui. Și Cuvântul trebuie să vă transforme de la ce sunt lucrurile lumii, în chipul fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. Și Cuvântul poate veni numai prin acești profeti, așa cum au vorbit. Și trebuia să fie comparat cu Cuvântul, și să arate că era Cuvântul. Atunci dacă acceptați acel Cuvânt, Acesta vă va transforma; dintr-un fiu de Dumnezeu, sau o fiică. . . sau, dintr-un fiu al lumii, fiică a lumii, într-un fiu și o fiică de Dumnezeu.

282 Priviți la voi cei de aici. Câți ați avut acea experiență? Fiecare din noi. Noi am avut acea experiență. Pentru că, Acesta a fost vorbit, Acesta a fost crezut, și Cuvântul a venit și a căzut în răsădul inimii, și acolo Acesta a crescut drept afară din aceasta. Vedeți?

283 Transformându-vă, Duhul Lui Sfânt transformă sămânța Cuvânt în asemănarea Acestuia. Ca și un păr care rodește o pară, un pom de mere un măr, lucruri de felul acela; Cuvântul Lui va rodi fii și fiice a lui Dumnezeu. Asta-i ce trebuie să facă.

284 Într-o zi când lumea zăcea în întuneric și haos din nou, Duhul lui Dumnezeu s-a mișcat deasupra, în sămânța predestinată. O sămânță predestinată, cea predestinată, a fost transformată. A fost nevoie de Isaia 9:6.

285 Acum, acel profet care stătea acolo, ce—ce om care a avut o influență peste națiuni, oamenii. Oamenii religioși din ziua lui îl credeau; nu toți, niciodată nu. Dar, acest profet, ei l-au văzut pe acel om vorbind lucruri și era exact corect. Ce spunea el era perfect, și se împlinea. Și, aici, acest om a trebuit să se ridice înaintea poporului său, și să spună, „O fecioară va zămisli,” oh, ieșit din rațiune. Dar, vedeți, Dumnezeu nu a vorbit-o, El însuși, El vorbește prin profeții Lui. Acum, acolo nu era scris nimic privitor la asta în Biblie, dar acest proroc s-a ridicat, a spus, „O fecioară va . . .” În Isaia 9:6, „Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat; Numele Lui se va chema, Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu Tare, Părintele Veșnicilor.” Acum dacă „o fecioară va zămisli,” acel Cuvânt a fost vorbit, care era un germene, răsadul trebuie să fie acolo ca să îl primească înăuntru, într-o zi. El a cercetat prin ținuturi, nu era nimic. El a mers prin ținuturi, nu era nimic.

286 Și cam aproape opt sute de ani mai târziu, acea sămânță predestinată a găsit un răsad, și a început să crească.

287 Chiar cum a făcut Dumnezeu la început, „Să fie lumină,” și poate opt sute de ani mai târziu a apărut lumina. „Să fie un pom,” a apărut iar așa, tot ce spunea El.

288 Aici este o sămânță predestinată dând naștere lui *Emmanuel*, „Dumnezeu cu noi.” „Cel pe care Îl vor căuta Neamurile,” și Acela pe Care căutăm noi astăzi, Isus. Vedeți, sămânță predestinată!

289 Satan a încercat să o stropească, cum a făcut cu Eva. A încercat să o stropească, dar a eșuat. Cu insecticidul Lui aplicat *aici*, El a fost o sămânță predestinată. Ei nu L-au putut duce înăuntru, să Îl facă un Fariseu sau un Saducheu. Ei nu L-au putut face să aparțină la nici o organizație. El a fost Cuvântul Vorbit predestinat, al lui Dumnezeu. Satan nu și-a putut arunca necredința asupra Lui. El avea pe el un insecticid.

Dumnezeule, stropește-ne cu un insecticid, este rugăciunea mea. Așa este.

290 Apoi Duhul s-a mișcat asupra Lui și L-a trimis la Calvar, la cruce, ca să aducă Lumină în această zi, și Lumină la toate semințele predestinate la Biserica din ziua de azi, transformând fii și fiice ale lui Dumnezeu, în Prezența Lui.

291 Nu vă poticniți la cuvântul „predestinare.” Am trecut prin asta, vedeți. Vreau să vă arăt, Efeseni 1:5.

292 Vedeți, întocmai cum erați voi, priviți, chiar cum erați voi în tatăl vostru; cum am spus seara trecută, chiar cum erați voi în tatăl vostru la început. Dacă nu erați, nu ați fi fost aici. Dar, vedeți, trebuia să ajungă la un teren de răsad, ca să vă dea naștere. Și acum tu ești fiul lui, tu ești fiica lui. Vedeți, este o sămânță. Și atunci dacă voi vreodată . . .

293 Dacă tu ești un Creștin acum, o sămânță autentică predestinată, tu ai fost în Dumnezeu înainte să fi fost o . . . Tu ai fost întotdeauna în Dumnezeu. Germenul vieții tale, care este un atribut al lui Dumnezeu, care a fost gândul Lui.

294 Să spunem, de exemplu, această domnișoară mică drăguță așezată *aici*, vedeți. Dumnezeu a spus, „Într-o zi va fi o fată, numele ei va fi *Așa-și-așa*. Ea va fi *așa, așa, și așa*,” și chiar să știe până chiar în ceasul acesta, „ea va șede și va asculta la Mesaj, îmbrăcată într-o rochie roșie.” Vedeți, acela a fost gândul Lui. Cine este soțul tău, și cine este el; și El avea să aducă asta împreună, și tu ai șede aici în—în acest—în acest oraș în această zi. Nu ar fi existat cale ca tu să eviți asta, vedeți, pentru că tu crești. Și atâta timp cât tu ești sămânță în interior, care crește, tu trebuie să rodești chiar exact ce a spus sămânța că vei face. Asta-i exact. Este Cuvântul Lui; El Își ține Cuvântul, El veghează asupra Acestuia.

295 Tu ai fost în tatăl tău, ca un germene, și ai venit ca o fiică; tu, tu, fiecare din voi, frați și surori, voi ați venit. Dacă nu ați fi fost în tatăl vostru, atunci nu ați fi fost aici.

296 Și dacă nu ați fi fost în Dumnezeu . . . Dacă credeți mesajul Bibliei, și Mesajul prezent al zilei, o adevărare a Acestuia; motivul că ședeți aici, pentru că ați fost predestinați să ședeți aici. Voi nu ați fi fost aici, altfel; ați fi fost pe stradă, poate beți, unii dintre voi; și unii dintre voi aici afară și umblând în jur cu vreo soție a altui bărbat; și voi femeile afară, căsătorite, umblând în jur cu vreun bărbat al unei alte femei, sau ceva de genul acela. Vedeți, dar voi ați fost predestinați să fiți aici. Vedeți, nu puteți face nimic. Voi aveți un Tată, El este Dumnezeu, și voi ați fost o sămânță.

297 Și când a ajuns El la un punct, El te-a adus acum până unde . . . Tu erai în El atunci, ca un gând, acum tu ești o persoană care poate avea părtășie cu El. Vedeți? Cum erai în, cum erați în tații voștri, la început, dar acum sunteți fii și fiice, astfel puteți avea părtășie cu părinții voștri. Acum noi suntem fii și fiice ai lui Dumnezeu, care putem avea părtășie cu Tatăl nostru Dumnezeu. Vedeți, este chiar așa de frumos! Nu vă place asta? [Adunarea spune, „Da!”—Ed.] Atunci voi deveniți ca El. Și dacă noi eram fii, atunci sunteți atribute, și eram în forma Lui la început.

298 Și, amintiți-vă, dacă ați fost în El la început; și când Isus, care este Dumnezeu, Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi; atunci erați în El și ați suportat insultele care le-a primit El. Ați mers la Calvar cu El, în El. Ați murit, în El. Ați înviat, în El. Și acum ședeți împreună în locurile Cerești, în El. Vedeti?

299 Dacă eu sunt un American, suport toată rușinea ei, suport toată gloria ei. Tot ce a fost ea vreodată, sunt eu. Sunt un cetățean American. Am fost. . . Am debarcat la Plymouth Rock. Da, domnule. Da, am debarcat la Plymouth Rock. Am semnat. . . Am fost în sală în acea dimineață când au semnat Declarația de Independență. Am semnat-o cu ei. Sunt parte din economia ei. Am semnat Declarația de Independență. Așa este. Am fost cu Washington, la Valley Forge, când a traversat el râul. Am fost acolo în acea dimineață. M-am rugat cu el. Am fost. Tu ai fost, ca American. Dacă ești un American, tu ai fost. Căci, tot ce este America, ești tu. Am înălțat steagul—steagul la Guam. I-am ajutat să facă asta. Am ocupat fiecare fortăreață. I-am purtat rușinea, ca revoluționar. Orice a fost ea, sunt eu.

300 Și orice a fost Cristos, sunt eu. Ce este El, sunt eu. O Dumnezeule! Dacă El este considerat un fanatic, la fel trebuie să fiu și eu. Dacă El a fost un—un Belzebul, prin lucrările Sale ale Duhului Său, și eu sunt. Orice a fost El, sunt eu. Orice a fost El, sunteți voi.

301 Noi trebuie să fim făuritorii nemuririi ei, libertatea ei sau faima ei, gloria ei sau rușinea ei.

302 Noi trebuie să fim aceea. Noi trebuie să fim Biserica, Mireasa lui Isus Cristos. Am trăit cu El pe pământ, când a trăit El. Am murit cu El când El a murit. Am înviat cu El când El a înviat. Sunt adunat și așezat cu El acum în locurile Cerești, pentru că sunt parte din El. Oriunde este El, acolo sunt eu. „Unde este slujitorul Meu, acolo voi fi și Eu.”

303 Acum El poate avea părtașie cu noi și prin noi, și să odihnească Cuvântul Său cu noi. Care, noi suntem o parte din Cuvântul Lui. Noi. . . Dacă El este Cuvântul, și noi suntem parte din El, atunci noi suntem parte din Cuvânt.

304 Și cum pot nega că am o mână? Indiferent de cât ar spune un idiot, scuzați-mă, vreo știință ar spune că—că nu am o mână; eu am o mână! Eu știu că am o mână! Eu o folosesc.

305 Și știu că eu am un Dumnezeu. Eu am un Mântuitor. Eu Îl simt în sufletul meu. Eu, eu sunt parte din El. Asta-i ce spune acest Cuvânt, asta-i ce sunt. Și dacă eu neg o parte din *Acesta*, aceea ar fi ca și a nega că eu am o mână, o ureche, un ochi. Nu aș putea să fac asta și să rămân o ființă umană, cu mintea sănătoasă; nici nu pot să neg nimic din Cuvântul lui Dumnezeu și să rămân în al meu corect, Duhul corect al lui Dumnezeu. Eu trebuie să iau ce spune denomi-națiunea sau ce spune Dumnezeu despre Acesta. Înțelegeți? Nu o poți face.

306 Acum, „a transforma.” El ne poate transforma prin Cuvântul Lui, ca noi să ne putem odihni, pentru că noi suntem o parte din Acesta.

307 Și acum sunt multe lucruri, vorbind despre nașterea mea naturală, sunt multe lucruri în nașterea mea naturală cu care nu mă pot lăuda. Vă voi spune, nu am nimic cu ce să mă laud. Mama mea a fost o păcătoasă, de la început; tatăl meu a fost un păcătos. Și ei provin dintr-o grămadă de tâlhari, și pistolari, și majoritatea din ei au murit cu cizmele în picioare; bețivi și contrabandiști, și toate celelalte, din Kentucky. Mama mea, jumătate indiană. Și eu—eu nu am nimic cu ce să mă laud. Nu mă pot lăuda cu arborele genealogic al familiei mele.

308 Dar, slavă lui Dumnezeu, există un lucru cu care mă pot lăuda, a Doua mea Naștere, care vine de la Isus Cristos. Mă pot lăuda cu acel Părinte pe care îl avem noi, căci El este Tatăl meu. El este Mântuitorul meu. El este Răscumpărătorul meu. Mă pot lăuda cu tot ce El a—El a făcut pentru mine, pentru că acum am devenit fiul Său. Nu mai sunt un fiu al lui Charles Branham, sunt un fiu al lui Isus Cristos. Așa este. Mă pot lăuda cu Nașterea mea acum. Nu mă pot lăuda cu prima mea naștere, acolo nu este nimic, mi-e rușine de aceea. Dar nu îmi este rușine de cea de-a Doua Naștere a mea. Nu, nu. Nu îmi este rușine de a Doua Naștere a mea. Cum a făcut-o El? „Prin spălarea apei prin Cuvânt.” Așa este.

309 Adevărații credincioși predestinați stau cu Cuvântul, și ei nu îl vor perverti. Nu poate fi pervertit. Oh, fii și fiice ale lui Dumnezeu, de ce nu putem avea noi această minunată părtășie care ar trebui să o avem, cu toți fiii și fiicele lui Dumnezeu? Ar trebui să o avem. Dar ei doar nu o vor face, asta e tot, pentru că ei nu sunt cu adevărat fii și fiice de la . . .

310 Vedeți, cum am spus seara trecută, eu urma să . . . am avut-o notată aici, dar nu am timp ca să ajung la asta. Trebuie să plec și să închei acum.

311 Acel mic interior dinlăuntru, acolo este unde începeți, care este *sufletul* vostru; atunci ce vi din acela, tu ești un *duh*; și apoi devii o *ființă* vie. Acum, *ființa* vie are cinci simțuri, să contacteze; al *doilea* are cinci simțuri. Acela este trupul exterior: văz, gust, pipăit, miros, și auz. Trupul interior are dragoste și conștiință, și așa mai departe, cinci simțuri. Dar interiorul interiorului, turnul de control, este ori Dumnezeu ori Satan.

312 Și puteți imita oricare din aceste lucruri pe care le puteți contacta, ca—ca, ca un Creștin; sau ai putea scoate draci, ca un Creștin. Dar turnul interior de control, începutul, originea, dacă nu este de la Dumnezeu, nu se va întoarce niciodată la Dumnezeu. Înțelegeți asta? Nu a scos Iuda draci? Caiafa, cel care l-a condamnat pe El și L-a pus la moarte, nu a prorocit chiar? Dar el nu a putut rămâne cu Cuvântul. Vedeți? Așa este.

313 Transformați de la biserică și de la lume, în fii și fiice ale lui Dumnezeu! Observați aceasta, în încheiere acum.

314 Și acum cum fiii rătăcitori ai lui Dumnezeu, rătăcind acolo afară în lume, unii dintre ei din *această* denominațiune, de la denominațiune la denominațiune, ca stelele rătăcitoare, niciodată stabili. Ca o frunză pe apă toamna. Noi obișnuiam să o vedem, Leo, înapoi acolo în Est. Frunzele erau suflate jos pe aceasta, și la fiecare adiere de vânt erau suflate din partea *asta în cealaltă* parte.

315 Dar Dumnezeu ne vrea să fim stabili. „Ancorat în Isus, furtunile vieții le voi înfrunta. Ancorat în Isus, nu mă tem nici de vânt nici de valuri,” vedeți, orice ar fi. Mulți dintre voi vă amintiți clopotul Inch Cape, când erați în școală, băiat și fată în școală.

316 Trupul lui Abraham și Sarah au fost transformate, pentru a îndeplini condiția Cuvântului promis. Vedeți, ei erau bătrâni. Abraham a primit făgăduința, și Sarah, când el avea șaptezeci și cinci de ani, ea avea șaiszeci și cinci de ani, trecută de menopauză; a trăit cu ea de când era o fată, era soră vitregă. Și, pentru a ține acea făgăduință, trupurile lor la amândoi au fost transformate, dintr-un bărbat și femeie bătrâni, într-un om și femeie tineri, pentru a îndeplini făgăduința din acea zi.

317 Slavă lui Dumnezeu! Asta mă face să mă simt așa de bine. Vedeți? Nu îmi pasă ce am fost, nu îmi pasă cum am venit aici, noi putem fi transformați ca să îndeplinim făgăduința din ziua aceasta. Când, putem să locuim împreună în unitate și dulceața Duhului Sfânt, și să trăim ca frați și surori.

318 Enoch, tot trupul lui a fost transformat, pentru a îndeplini un simbol, în Dumnezeu, și a fost luat la Cer fără să vadă măcar moartea, Enoch a fost. Ilie a făcut la fel.

319 Trupul lui Isus a fost transformat dintr-o formă moartă, rece, zdrobit, lovit până când vânătăile Lui și a Lui—coastele Lui i-au străpuns prin spatele Lui. Și—și inima Lui a fost străpunsă, cu o sulită probabil *atât* de lată, înjunghiat drept prin inima Lui, și a curs Sânge și apă. Chiar și umiditatea din trupul Său, a plecat, și Sângele s-a scurs dea lungul sulitei, și jos de pe picioarele Lui, și a picurat pe pământ. Și El era într-atât de mort că luna și stelele au declarat că El era mort, pământul a declarat că El era mort; a avut o prosternare nervoasă, stâncile s-au smuls din pământ, și totul. Totul a spus că El era mort; chiar și Dumnezeu și-a ascuns fața Lui. El a fost mort. Dar trupul Lui a fost transformat. De ce? Pentru că Dumnezeu a spus, „Eu nu voi lăsa sufletul Lui în iad, și nu voi îngădui ca Cel Sfânt al Meu să vadă putrezirea.” Nu există nici o cale de a o face.

320 Într-una din aceste zile, trupurile noastre ar putea fi întinse într-un sicriu. Am putea veni . . . Ați putea să veniți și să vă uitați la mine întins într-un sicriu. Aș putea să vin eu și să mă uit la voi,

s-ar putea să trebuiască să spun ultimele cuvinte peste voi, sau ceva de genul acela. Dar nu o să ne țineți niciodată în mormânt. Ar putea așeza pietre peste voi. V-ar putea îngropa în mare. Ar putea face orice ar vrea să facă, dar Puterea de transformare a lui Dumnezeu . . .

³²¹ În II Tesaloniceni, a spus, „Nu voim fraților, să fiți în necunoștință, privindu-i pe cei ce au adormit. Pentru că noi vă spunem, și aceasta, prin Poruncile Domnului, că trâmbița lui Dumnezeu va suna, și întâi vor învia cei morți în Cristos; noi care suntem vii și rămânem,” cum spunea cântarea azi dimineață, „vom fi răpiți împreună cu ei, să-l întâlnim pe Domnul în văzduh.”

³²² Puterea de transformare a lui Dumnezeu, care ne-a luat din haosul științei și educației, și lucrurile lumii, și înțelegerea acestei zile moderne, ne-a transformat acum în fii și fiice ai lui Dumnezeu. Și nici măcar moartea însăși nu ne poate ține niciodată în mormânt. „Vom fi schimbați, într-un moment, într-o clipeală de ochi.”

„Oh, tu vrei să spui?”

³²³ Vreau să spun că acela este Adevărul! Isus, acel Cuvânt a stat pe pământ, care era Cuvântul, Cel care a fost înviat, și l-a înviat pe Lazăr. A spus, „Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi mort, totuși va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” Nu există nici o cale de a opri Cuvântul viu al lui Dumnezeu! Trebuie să învie din nou.

³²⁴ Și afară din acest haos al acestui Eden științific modern în care trăim, de cultură și—și știință și educație, tot lucrul acesta modern, noi vom învia! „Această robă de carne o vom lăsa, și vom învia și vom dobândi premiul veșnic,” într-o zi. Vom merge prin văzduh, și toată aceasta se va termina. Căci Cuvântul lui Dumnezeu care ne-a adus de la gândirea modernă a minții noastre, transformând mintea noastră în înnoirea inimilor noastre spre Dumnezeu, și duhurile noastre; acel același Duh care a vorbit aceea, ne-a transformat până acum, și Acesta ne va duce și în Prezența Lui, în Slava Lui, cu un trup glorificat.

³²⁵ „Ei vor zidi case, ei le vor locui. Vor sădi vii.” În toată cercetarea noastră științifică; noi sădim o grădină, fiii noștri vin și culeg rodul din aceasta, și fiii lui vin și îl iau de la el. Și ei sădesc, și altcineva mănâncă; și ei zidesc, și altcineva locuiește. „Dar lungi vor fi zilele slujitorilor Mei, ei vor fi acolo și urmașii lor cu ei. Ei vor zidi, și nu altul le va locui. Ei vor sădi, și nu altul va mânca din acestea.” Ce? Chiar Dumnezeu, chiar profetul prin care Cuvântul lui Dumnezeu a spus, „o fecioară va zămisli,” ne-a promis asta!

³²⁶ Cum o obținem noi? Noi potențial suntem acolo chiar acum, vedeți, pentru că Dumnezeu a spus așa. Trebuie să fie. Când l-a înviat El pe Lazăr acolo, a spus, „Să nu vă gândiți că aceasta

este ciudat, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi Glasul Fiului omului, și vor ieși afară; unii pentru ocară, și unii pentru Viață.”

³²⁷ Ce este asta? Transformarea, transformarea prin Cuvântul lui Dumnezeu, făcându-ne fii și fiice ai lui Dumnezeu, și ne va da și Viață în lumea care va urma. Oh, vai! Ce aș mai putea spune? Nu ascultați la alte lucruri.

Nu râvni la bogățiile acestei lumi,
Care atât de repede se descompun,
Bizuie-ți nădejtile pe lucrurile Eterne,
Ele nu vor trece niciodată.

Ține-te de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu! (Haideti să o cântăm!)

Țineți-te de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu! (*Aici este!*)

Bizuie-ți nădejtile pe lucrurile Eterne,
Ține-te de mână neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Când călătoria noastră se sfârșește,
Dacă am stat sinceri cu Dumnezeu,
Luminoasă și frumoasă este casa noastră în
Slavă,
Sufletul nostru răpit o va vedea.

Ține-te de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu! (Fi transformat!)

Ține-te de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Bizuie-ți nădejtile pe lucrurile Eterne,
Ține-te de mână neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

³²⁸ Nu luați seama la știință, la ce poate dovedi, dacă este contrar cu Cuvântul. Vedeți? Nu luați seama la biserică, la ceea ce spune, dacă este contrar cu Cuvântul.

Căci ne ținem de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

³²⁹ Timpurile se schimbă, știința se schimbă. Țineți-vă de acea Mână care nu se poate schimba!

Bizuiți-vă nădejtile pe lucrurile Eterne,
Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu.

³³⁰ Tată Dumnezeu, în Prezența Ta, așa cum ne adunăm aici în această dimineață în aceasta, aducând un Mesaj îndelungat, lung, prelungit, și, O Doamne, mă rog ca tu să pui acele Seminte acolo în inimile acestor oameni. Amintește-ți, Doamne, ne rugăm, că noi suntem fragili, și structura noastră este fragilă, și noi...uneori nu știm încotro să o luăm. Dragă

Dumnezeule, întoarce-ne Tu și călăuzește-ne prin Duhul Tău minunat, Doamne. Ajută-ne. Nu ne lăsa niciodată singuri, Tată. Tu ai promis că Tu nu o vei face. „Eu nicidecum n-am să vă las nici nu vă voi părăsi. Eu voi fi cu tine.”

³³¹ Și, Tată Dumnezeu, ne rugăm ca Tu să-l călăuzești pe Fratele nostru Leo, și Gene. Fă-i, Doamne, felul de conducători cum ai vrea Tu să ai peste acest popor de aici; nu folosindu-și gândurile proprii, dar fă ca marele Duh Sfânt să-i îndrume în ce trebuie să facă.

³³² Binecuvântează-i pe acești bărbați și femei, acești copii tineri, ca, Doamne, pentru mine. Și eu—eu—eu mă rog ca Tu să-i ți în viață lungă. Permite, dacă este posibil, Doamne, permite-ne să trăim să vedem Venirea Lui. Noi credem că da, pentru că vedem că totul este atât de aproape acum. Este atât de aproape! Acordă aceasta, Tată. Noi îi încredințăm Ție, cu noi înșine, acum, să Te slujim, în Numele lui Isus. Amin.

Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult. Frate Leo.

PUTEREA DE TRANSFORMARE ROM65-1031M
(Power Of Transformation)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză duminică dimineața, în data de 31 Octombrie, 1965, la Pine Lawn Trailer Park în Prescott, Arizona, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org